

**Шайтан із Полісся
влучно стріляв
навіть всліпу**

Розповідь про Героя – на с. 3

**Волинянка
переклала
для
італійців
книжку
про Голодомор**

Читайте про це – на с. 12

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Крила, обпалені війною

Подружжя харків'ян повінчалася в Свято-Благовіщенському соборі Ковеля

На таїнстві вінчання подружжя Рудаїв були, як жінка каже, батальйон волонтерів, з якими вона у храмі другий рік плете маскувальні сітки для захисників, син і донька.

Фото: архіву родичів Рудаїв.

16 вересня 2022 року шлюб перед Богом Світлани й Олександра Рудаїв благословив настоятель цього храму отець Василій. Відтак місто, в якому мама з двома дітьми знайшла прихисток, рятуючись від війни, стало для сім'ї особливо пам'ятним ще й такою подією

Продовження матеріалу – на с. 8

У всіх на вустах

Такса втечі за кордон – 7 тисяч доларів за особу

Фотоколаж із сайту tsn.ua.

Ось яким корумпованим виявився шлях через систему «Шлях»...

Журналісти інтернет-видання «Українська правда» отримали в розпорядження список військовозобов'язаних, які 2023 року виїхали з України через систему «Шлях» за сприяння ГО нардепа від «Слуги народу» Валерія Стернійчука та фонду ексзаступника голови Волинської обласної військової адміністрації Юрія Гупала. Йдеться про майже 900 осіб

фонди та організації: «Добра справа», «Подих милосердя», «Разом у майбутнє», «Віримо в Україну», «Волинський актив молоді», «Відчуй тепло», «Велике серце України», «Незламність і відвага», «Серця патріотів», «Промінь надії» та БФ «Повернись додому». Зазначається, що за допомогою БФ «Повернись додому» дехто 2023 року додому так і не повернувся...

Зазначається, що за допомогою БФ «Повернись додому» дехто 2023 року додому так і не повернувся...

ні інтернет-видання «Українська правда» з назвою «Шлях» слуги народу. УП отримала список утікачів з країни. Йдеться про такі

тків», «Промінь надії» та БФ «Повернись додому». Зазначається, що за допомогою БФ «Повернись додому» дехто 2023 року додому так і не повернувся...

Подробиці резонансного розслідування – на с. 2

Цього ще нам не вистачало

На Поліссі з'явилися вовки: люди переймаються за худобу й бояться за власні життя

Ще кілька років тому побачити сіроманця у наших лісах було рідкістю. Нині їх популяція стрімко зростає

Любов ВОЛИНЮК

Пов'язано це із забороною відстрілу та, відповідно, збільшення кількості цих хижаків у сусідній Польщі, пояснив голова Любомльської районної організації Українського товариства мисливців і рибалок Олександр Мікульський. «Через кордон вовки мігрують до нас. Перед народженням малят вовчиця зазвичай веде зграю у нове місце. Волинські ліси тепер ідеально підходять для виведення потомства – з початку повномасштабної війни полювання у нас заборонили. У лісах тихо, кількість дичини зростає. І бобрів, які вважаються першою здобиччю в харчовій ланці вовків, розвелось дуже багато».

Насторожують випадки й у селах на кордоні з білоруссю. У Самарівській громаді на Ковельщині люди не лише переймаються безпекою домашніх тварин, а й бояться за власні життя.

Як розповідають очевидці, у лісах, що неподалік осель,

вовків спостерегли ще влітку, коли їхали підводою на город. Узимку, коли випав сніг, побачили роздерту за селом козулю. А на одному з хуторів хижакі загризли пса. Ще п'ять вовків з'явилися нещодавно у лісі поблизу хутора Бродятине.

Фахівці лісової та мисливської галузі стверджують, що до повномасштабної війни регулювати кількість хижих тварин за наявності відповідної ліцензії та відстрільної картки мали право і мисливці. Зараз полювання заборонено законодавством, і відстріл проводить лише егерська служба.

Згідно зі статистикою, кількість вовків у Волинській області зростає. Наприклад, у 2020 році їх було 34, в 2021 і 2022-му – вже 39, а торік їх стало 44. 2022-го в області відстрілили 18 вовків, 2021-го – 20 особин, роком раніше – 8.

Окрім сіроманців, чимало шкоди приватним господарствам волинян завдають і лисиці, яких теж із кожним роком стає все більше. У 2023-му їх налічувалося 2714 особин. Це на сотню більше порівняно з позаминулим роком. Неодноразово рудих хижачок бачили і в обласному

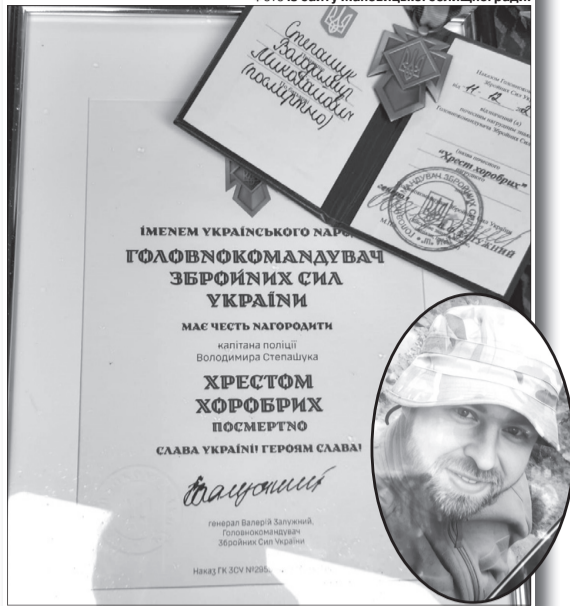
центрі. Лисиця є основним переносником небезпечного сказу. Хворий звір втрачає страх і нападає на свійських тварин. Протягом 2023 року на Волині від сказу загинули 49 тварин. Тож ветлікарі радять господарям вакцинувати домашніх тварин щорічно. ■

Фото: із сайту lupinimg.com.

Герою слава!

Фото із сайту Маневицької селищної ради.

Майор поліції Володимир Степашук мужньо боронив рідну землю та загинув 13 вересня 2023 року на Донеччині.

Володимира Степашука посмертно нагороджено відзнакою «Хрест Хоробрих»

Нагрудний знак від Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного та посвідчення з особистим підписом генерала під час засідання виконавчого комітету Маневицької селищної ради було вручено сім'ї загиблого воїна-Героя

Марина ЛУГОВА

Заслужену високу відзнаку передали рідним заступник командира об'єднаної штурмової бригади Національної поліції України «Лють» Валерій Юзва та заступник начальника кадрового забезпечення Віктор Чухрій. Під час вручення були присутні начальник відділення поліції №1 (сел. Маневичі) Сергій Назарук та колеги загиблого Героя.

Очілник громади Олександр Гаврилюк вручив Подяку Маневицького селищного голови за виховання щирого патріота, достойного сина України батькам воїна.

Майор поліції Володимир Степашук мужньо боронив рідну землю та загинув 13 вересня 2023 року, виконуючи бойове завдання на Донеччині. Нещодавно наказом Національної поліції України бійцю присвоєно спеціальне звання майор поліції (посмертно).

Хвилиною мовчання присутні у залі вшанували пам'ять наших земляків та усіх українських бійців, які поклали своє життя за Батьківщину. Голова громади та військові побратими відвідали могилу воїна і поклали квіти. ■

Завдяки цим добрим людям газета «ВОЛИНЬ» щотижня потрапляє на фронт:

- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ ТОВ «Негабит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 0661338688.

У всіх на вустах

Такса втечі за кордон – 7 тисяч доларів за особу

Закінчення.
Початок на с. 1

Юрій ЖУК

ГО НАРДЕПА ВІД «СЛУГИ НАРОДУ» СТЕРНІЙЧУКА

«Українська правда» нагадала, що на початку 2023 року на Волині стався гучний скандал. Місцеві журналісти встановили, що лише через громадську організацію «Волинський актив молоді» до системи «Шлях» протягом року потрапило більше тисячі військовозобов'язаних. А одним із засновників ГО «Волинський актив молоді», відповідно до даних системи YouControl, є народний депутат від партії «Слуга народу» Валерій Стернійчук. Два інші засновники організації – помічники нардепа Стернійчука на громадських засадах. Це заступники керівника: керівник справами Луцької районної ради Андрій Лев та депутат Луцької міськради від партії «Слуга народу» Андрій Костенко.

«Волинський актив молоді», за інформацією джерел «Української правди» у правоохоронних органах, вносив до системи «Шлях» для перетину кордону помічників народного депутата Стернійчука і трічі – самого Стернійчука», – розповів журналіст Михайло Ткач.

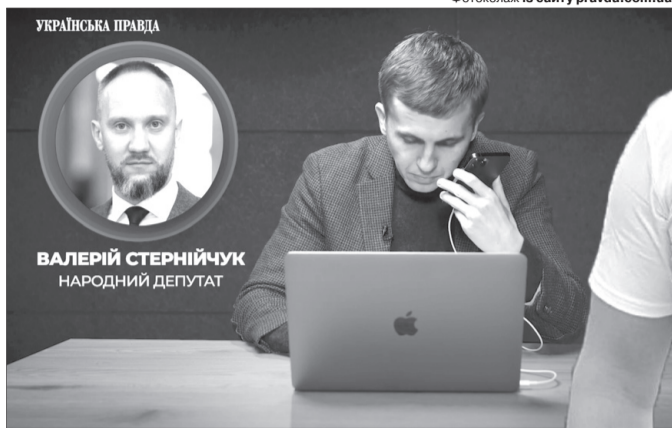
На одному з відео в YouTube Костенко заперечує зв'язок Стернійчука з громадською організацією. Журналісти припускають, що помічник нардепа робить це на випадок, якщо виявиться, що ГО допомагала військовозобов'язаним утікати за кордон.

Журналістам «Української правди» за сприяння джерел у правоохоронних органах вдалося підтвердити: щонайменше 18 військовозобов'язаних чоловіків протягом 2023 року завдяки ГО «Волинський актив молоді» виїхали за кордон і не повернулися. Найстаршому – 25 років, найстаршому – 47. Окрім того, за даними джерел видання серед правоохоронців, за посередництва організації, пов'язаної зі «Слугою народу», військовозобов'язані тікали і 2022 року.

У коментарі журналістам Валерій Стернійчук підтвердив, що йому відомо про факти втечі за допомогою ГО, яку він заснував. Більше того – навіть особисто звернувся до правоохоронних органів стосовно ситуації.

«Можу точно сказати, що їздили люди-волонтери, бо я був представником Волині і практично з першого дня вторгнення віддавав повністю роботу в напрямку благодійності, волонтерства. Як там ведеться слідство і чи є хтось причетний до гріха або неправомірних дій, я обов'язково буду контролювати, щоб ця справа довести до кінця. Я звертався особисто до СБУ», – розповів нардеп.

За словами Стернійчука, зараз він не має стосунку до

Нардепу від «Слуги народу» Валерію Стернійчуку було неприемним запитання про придбані під час війни дорогі автівки його брата і братової.

Маючи 48 фур, можна твердо заявляти: «Віримо в Україну».

Серед власних заощаджень подружжя Гупалів вказало 8,7 мільйона гривень, 486 тисяч євро, 2670 доларів США на рахунках у банках, а також 545 тисяч гривень, 143,6 тисячі євро та 149 тисяч доларів США готівкою.

ГО, а «всіх прав позбавився, коли йшов у депутати з 2019 року»: «Я ще раз кажу, якщо є люди, причетні до такого, я хочу їх покарати в першу чергу і публічно, щоб про них усі знали».

Депутат також підтвердив, що виїжджав до Польщі за допомогою ГО «Волинський актив молоді», яка вносила його до системи «Шлях». Стернійчук каже, що метою виїзду були перемовини про співпрацю з Люблінським воеводством і переправлення автомобілів для ЗСУ.

...Журналіст Михайло Ткач запитав Стернійчука і про те, чи відоме тому джерело статків його брата та дружини брата, які під час повномасштабного вторгнення придбали дві автівки: BMW вартістю приблизно 25 тис. доларів і Mercedes-AMG GLS вартістю близько 70 тис. доларів, а також земельну ділянку. На це нардеп відповів, що мало спілкується з братом. «Я мало, на жаль, спілкуюся з ними. Мені ця тема неприємна зараз, це сімейні речі», – сказав Стернійчук. За його словами, сам він авто не має.

ФОНД ЕКСЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ ВОЛИНСЬКОЇ ОВА ГУПАЛА

Ще одна гучна історія довкола високопосадовців і військовозобов'язаних-утікачів розгортається просто зараз. Йдеться про Юрія Гупала, якого після початку повномасштабного вторгнення було призначено заступником голови Волинської ОДА. У нього є благодійний фонд «Віримо в Україну».

«За інформацією джерел «Української правди» у правоохоронних органах, фонд «Віримо в Україну» вніс до системи «Шлях» за два роки повномасштабної війни більш ніж півтори тисячі чоловіків. Ті ж самі джерела повідомляють, що 10 січня цього року у заступника голови Волинської ОВА та в кількох пов'язаних осіб, зокрема у директора благодійного фонду Гупала, були проведені обшуки. За

навною інформацією, Гупало разом зі спільниками – мешканцями Київської області – міг організувати схему із протиправного переправлення за кордон осіб призовного віку, які мають значне матеріальне становище, шляхом внесення до системи «Шлях», – розповів Михайло Ткач.

Він додав, що в цій схемі на Гупала могли бути покладені обов'язки любювання та подальшого вирішення питання щодо оформлення відповідного пакета документів через органи Волинської ОВА. За інформацією у правоохоронних органах, вартість втечі становила близько 7 тисяч доларів за особу.

У січні 2024 року, за даними джерел серед правоохоронців, Гупало написав заяву на звільнення з високої посади. Але жодної публічної інформації про арешти чи будь-які слідчі дії за три тижні і досі немає...

Видання дізналося про осіб, яких фонд Гупала вносив до системи «Шлях». Серед волонтерів, які неодноразово виїжджали за межі держави, – багато відомих київських прізвищ. Наприклад, Євген Мецгер. Це колишній керівник державного банку, який два роки тому разом зі своїми підлеглими скоїв напад на знімальну групу проекту «Схеми». Лише протягом 2022 року фонд «Віримо в Україну» п'ять разів вносив Мецгера до системи «Шлях». Сам Мецгер підтвердив свої виїзди за кордон по гуманітарні вантажі протягом 2022 року, але сказав, що не пам'ятає назву фонду, який вносить його до системи. Він також стверджує, що не платив жодних грошей фонду за внесення до системи «Шлях».

«За допомогою фонду за кордон їздили футболісти «Динамо Київ» включно з Олександром Шовковським, син відомого регіонала Валентина Ландика, айтівці, кухарі, бізнесмени, колишні митники, прокурори та судді. І навіть колишній помічник Андрія Єрмака – продюсер Сергій Перман – трічі вносився у систему «Шлях»: двічі 2022 року і один раз – 2023-го саме

благодійним фондом «Віримо в Україну», – розповів Ткач.

Журналіст-розслідувач спробував узяти у засновника фонду Юрія Гупала коментар, однак той не відповідав на дзвінки. Від коментарів відмовився і очільник волинської ОВА Юрій Погуляйко.

КУДИ ТАМ ГУБЕРНАТОРУ ДО СТАТКІВ ЙОГО ЕКСЗАМА «ПО МИТНИЦІ»

До речі, у своїй декларації за 2022 рік Юрій Гупало вказав 13 земельних ділянок у Луцьку та навколишніх населених пунктах загальною площею 3,4 гектара, мотель площею 1759 квадратів та оздоровчий комплекс «Макіс» на майже 360 квадратних метрів, які розташовані у Струмівці Луцького району. Також він зазначив магазин у Рованцях (230,3 кв м), гараж у Луцьку (734,3 кв м), склади та інші нежитлові приміщення, в тому числі й туалети. Політик декларує чотири квартири у Луцьку площею 44,4; 48,6; 73,7; 45,9 кв м і три будинки: два у Підгайцях Луцького району (203,7 і 283,6 кв м) та один у селі Вишнів Ковельського району (102,8 кв м).

Також у декларації вказано чотири легкові автівки: Audi Q8 та Mercedes-Benz GLE 2019 року випуску, кожна вартістю 1,7 мільйона гривень, Volkswagen Touareg 2016 року випуску вартістю 827 тисяч гривень, а також Toyota Corolla за 510 тисяч гривень. Ще серед транспортних засобів – бус вартістю 58,7 тисячі гривень, 48 фур різних марок вартістю 34,1 мільйона гривень та 56 причепів, оціночна вартість яких становить 14,9 мільйона гривень.

Серед власних заощаджень подружжя Гупалів вказало 8,7 мільйона гривень, 486 тисяч євро, 2670 доларів США на рахунках у банках, а також 545 тисяч гривень, 143,6 тисячі євро та 149 тисяч доларів США готівкою.

При цьому сім'я бізнесмена, високопосадовця і благодійника скористалася нагодою отримати 13 тисяч гривень фінансової допомоги від Кабміну за програмою «eПідтримка».

P.S. Нагадаємо, що у 2022 році голова Волинської ОВА Юрій Погуляйко, який представляв Юрія Гупала як волонтера і відповідально за митницю, тримав «під подушкою» готівкою «лише» майже 178 тис. доларів. ■

Герою слава!

Він був схожий на тата. І звали його, як і тата – Толік... Він вижив у самому жерлі бойових дій у 2015 році, вижив у пожежі, що заледве не спопелила його в рідній хаті, він був готовий пройти всі бойові стежини й вижити тепер. Але у перший день 2024-го його книга буття була дописана: 1 січня на Донеччині смертю хоробрих поліг Башук Анатолій Анатолійович із села Великий Обзир Камінь-Каширського району. Йому назавжди буде 31...

Іванна ГАЙДУЧИК, газета «Полісся»

Шайтан із Полісся влучно стріляв навіть всліпу

Мужні, але вже не раз зранені втратою друзів побратими Анатолія проплакали із сестрами всю панахиду в храмі.

«САМЕ ЗА ЗДІБНОСТІ ВСЛІПУ ЗНАХОДИТИ ПОТРІБНУ ЦІЛЬ ПОБРАТИМИ ВЖЕ ВСТИГЛИ НАРЕКТИ ПОЛІЩУКА ШАЙТАНОМ (МІФІЧНИМ ДУХОМ).

«МАЛИМ ПРИРУЧИВ МУХУ ПІД ЛІЖКОМ Й НЕ ДОЗВОЛЯВ НІКОМУ ЇЇ ВБИТИ»

Їх було троє в батьків – син та дві донечки. Толік був середнім. Ще геть молодого, в 42 роки, недуга забрала від них маму, а шість літ тому не стало і тата. Відтоді обов'язок наглядати за молодшими ліг на плечі найстаршої сестри Оксани.

– Толік ніколи не тримав зла на когось, його важко було образити. Він був добродушним і слухняним: якщо мама казала прибрати в хаті чи навести лад на грядках – сапав, мив підлогу й посуд нарівні з нами. А малим навіть приручив муху під ліжком й не дозволяв нікому її вбити. Все казав: «Це мій маленький домашадець», – згадує період не завжди легкого, але все ж щасливого дитинства Оксана Мазурик. Після школи Анатолій вивчився на столяра в Камінь-Каширському училищі. Однак у вільний час любив щось крутити з дротиками, порпатися з електронікою. Згодом саме ці навички стали йому в пригоді. Адже і під час строкової служби, і коли потрапив у зону АТО, дбав про забезпечення безперебійної роботи військового зв'язку. Згодом через брак кадрів на швидку довелось опанувати ще кілька військових функцій, одна з яких – гранатометник. Тоді, в 2015 році, він перебував в одній із найпекельніших зон – у районі Мар'їнки, де відбувся наймасштабніший за період російсько-української війни (до повномасштабного вторгнення) «червневий бій». Спочатку проросійські терористи захопили частину міста, однак українські війська швидко їх вибили звідти.

ТРИ РОКИ ТОМУ СУСІД ВРЯТУВАВ ТОЛІКА ВІД СМЕРТІ

Демобілізувавшись, Анатолій Башук намагався знайти своє місце в соціумі, підпрацював на різних сезонних роботах, згодом потрапив на лісопереробне підприємство. Там молодика хвалили за педантичність, міг швидко зробити зі стовідсотковою точністю заміри деревини. У 2021-му Бог подарував йому

друге «народження» – заледве вижив у пожежі. Порятував його з вогняного полону сусід, який помітив, що горить літня кухня Башуків, й кинувся в палаюче приміщення витягувати непритомного господаря. Численні зовнішні та внутрішні опіки надовго зробили лікарні другим домом для Толі, довелося пережити кілька складних операцій. Попри все, знову зміг успішно розправити крила для польоту в світ. У пожежі згоріло все: і документи, і військові нагороди, і сімейні фотоархіви. Проте вціліла сусідня будівля самої хати, там почав наводити порядок, робити ремонт. Та самотність гнітила душу, не давали спокійно спати ні старі рани, ні початок повномасштабної війни. Бо він може бути корисним саме там, на фронті. Там те місце, де він найбільш потрібний, де він проявить уже здобуті навички. На додачу у свідомості відгукувалися ще й героїчні історії з дитинства про дідуся, учасника Другої світової війни, котрий пів віку прожив із фронтовим осколком в носі. Тож нікому нічого не сказавши, не зважаючи на попередні бесіди з рідними, у жовтні 2023-го вкотре поїхав до райцентру в РТЦК та СП. Цього разу просто на військово-лікарську комісію, на якій йому, між іншим, вручили окуляри для зору. А вже наступного дня був на службі. Пройшов навчання у кількох центрах та полігонах, і його взяли в ряди окремої президентської бригади імені Богдана Хмельницького. Був вправним гранатометником. З 22 грудня опинився на позиціях біля Авдіївки, яку раз за разом накривають мінометні та артилерійські обстріли, активно штурмує рашистська авіація.

«ЯК ПРИЇДУ У ВІДПУСКУ, ТО ПРИВЕЗУ ВСІМ ПОДАРУНКИ...»

Ще напередодні нового року, за кілька хвилин до опівночі, зателефонував до рідних. «Як приїду у відпустку, то привезу всім подарунки. Кожному з малих куплю те, що хочуть. А свого мотоцикла поміняю вже на авто, шпалери доклею в хаті», – розказував в останні відведені йому на цій землі години позитивно налаштований щасливо жити далі Анатолій. А на сестринське зауваження, як же він там із поганим зором цілиться, впевнено заявив: «Шо-шо, а стріляю я на всі «п'ять», навіть без окулярів». Саме за здібності всліпу знаходити потрібну ціль побратими вже встигли наректи поліщука Шайтаном (міфічним духом).

Завжди на Новорічно-Різдвяні празники прямував вечеряти до сімей сестричок. А як мав настрої, то міг зготувати усі святкові страви сам удома. Цього року Толік не прийшов вечеряти до найрідніших йому людей, не вечеряв і за своїм столом. Війна привела його у ці дні в саме пекло. У ніч на 1 січня Оксани не спалося, серце вже відчувало якусь біду. Тугою впали в голову лихі думки. Хотілося, як ніколи, плакати. Ще й перед очима постійно виринала картина похорону молодого односельчанина-військовослужбовця Артема Зуба, якого три дні перед тим проводжали в останню дорогу всім селом. – Це був якраз сороковий день після смерті бабусі – останньої пращурки в нашому роду. Ще й приснився покійний тато. 1 січня брат на зв'язок уже не вийшов. Загинув внаслідок мінометно-артилерійського обстрілу. Повів батько з бабцею Толіка до мами... – зітхає згорьована жінка.

Звістка про загибель Шайтана ошелешила не лише родину, а й побратимів, з якими він проходив навчання на Рівненському полігоні. До Великого Обзира добиралися віддати полеглому воїнові останню шану від імені одного з формувань троє кращих військовослужбовців. Попри обмаль часу і нелегку далеку дорогу, вони таки прибули вчасно, хоч на годинку, попрощатися з Толіком. Мужні, але вже не раз зранені втратою друзів чоловіки проплакали із сестрами всю панахиду в храмі. Бо ж мали б приїхати до цього красеня, що в домовині, на вінчання, а не на похорон. А Толя лежав такий ладний «наречений»: ні пожежа, ні бойові рубці й подряпини, ані смерть не відібрали в нього вроди. От-от, здавалося, розплющить очі й зі своєю легкою усмішкою спитає, чо ж музика не грає. А на грудях біля іконки квітнула пишна бутоньєрка, виблискувала на пальці обручка без пари. Почепила Оксана йому на шию ще й новий хрестик замість втраченого на фронті. Щоб у той світ йшов таки з Христом за руку. Розділили великобзирці на кладовищі два парубочі короваї, запили слюзамом... Осиротіла тепер зовсім Башукова хата, стоятиме в стороні геть німою... Стоятиме як меморіальне нагадування кожному перехожому, що тут колись жив Анатолій. Той, який сам схотів двічі стати на захист Батьківщини й героїчно загинув за неї... Той, якому відведуть місце в історіографії та якому присвячуватимуть поезії. Перший допис в книгу про нього вже зробила його молодша сестричка Катруся, з якою він змалку ділився найсакривнішими секретами:

А я ще й зараз чекаю...
Чекаю твого дзвінка.
Твої смс-ки гортаю,
Сидячи біля вікна.
Я пам'ятаю останню розмову
І фразу твою: «Я не боюсь».
Ї ти повторював знову і знову,
Казавши: «Я знаю, за що я борюсь!»
Ти обіцяв повернутись додому,
На каву зайти, як завжди це робив.
Чому ж так судилось тобі молодому,
Щоб ворог заклятий безжално убив?
Забрали єдиного, доброго, щирого.
Того, хто надійним плечем мені був.
Такого сильного, мужнього й вірного,
Навіки таким для людей ти заснув.
А я далі чекатиму...
Чекатиму твого дзвінка.
Твою смс-ку читатиму:
«Не бійся за мене, все добре, мала». ■

Погляд

Юрій БУТУСОВ,
головний редактор Цензор.нет,
військовий журналіст, експерт

Мобілізувати героїв уже не вийде

Але не треба заганяти в армію побільше штурмовиків. Мобілізація буде успішною, коли армія почне змінюватись сама

Основна проблема війни зараз – у тому, що ні генерали, ні політики не розуміють, що нових героїв, здатних з автоматами зупиняти танки та битися за кожну нору у посадці, в армії вже не буде.

Українське диво 2022 року створено не руками генералів та політиків – це сотні тисяч кращих людей на світі в одному пориві прощались із життям і йшли на війну, щоб продати своє життя якнайдорожче, і саме ця відчайдушна народна лють розгромила кадрову російську армію.

Два роки добровольці вивозять на своєму героїзмі та мотивації війну проти ворога, який переважає в усіх ресурсах. Але герої гинуть, отримують поранення, вони хворіють, перевтомлюються.

Мобілізувати героїв уже не вийде.

Воювати стрілочками на карті та наказами «триматися насмерть» уже не вийде.

Армію необхідно генерувати.

Мобілізувати доведеться звичайних людей звичайних невоєвничих професій.

Воювати доведеться не героїзмом, а ретельним плануванням, вчасним обладнанням ліній оборони, якісною організацією зв'язку, розвідки, управління, РЕБ, ПЕР, автономного енергоживлення, витрачаючи дронів у сотні разів більше, ніж людей.

Чи будуть потрібні армії піхотинці? Так. Але їх уже ніколи не буде достатньо, вони будуть найбільшим дефіцитом. Збереження життя піхотинців буде основою сучасної тактики.

А звичайні люди в армію підуть самі, якщо армія усвідомить ці прості речі та буде пропонувати людям професії, які дадуть їм змогу бути ефективними у сучасній технологічній війні. Не треба заганяти в армію побільше штурмовиків. Мобілізація буде успішною, коли армія почне змінюватись сама, щоб економити життя піхоти, і щоб інженерів, техніків, операторів екскаваторів та дронів у ній стало більше, ніж операторів лопат та автоматів. ■

У номері!

«Негайно порвати указ, якщо він є»

П'ятий Президент Петро Порошенко прокоментував повідомлення ряду ЗМІ та політиків про відставку Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного, яка нібито готується

Василь КІТ

«Відставка Залужного, якщо це правда, – вистріл у десятку по національній єдності, необхідність якої розуміємо і ми, і наші партнери, – заявив лідер «Європейської Солідарності». – Єдність є і надалі можлива тільки навколо Збройних сил. А їх уособленням став Валерій Залужний.

Подібне рішення не вмотивоване військово-стратегічними міркуваннями. Не проаналізовані ризики і загрози від його ухвалення. В його основі – емоції та ревності, якими не можна керуватися під час війни!

Я в Брюсселі. У наших партнерів шок від самих чуток. У москві ж захлинаються від радості...

Найкраще, що ще можна зробити, – негайно спростувати чуток. Не підписувати указ, якщо є проект. Не оприлюднювати і порвати його, якщо підписаний.

Він не зробить Україну сильнішою. А наслідки його будуть надзвичайно негативними», – резюмував Петро Порошенко. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олександр ВДОВИЧ – боєць із міста Луцька;

Олександр ГОЛОДЮК – боєць із селища Маневичі;

Сергій ШЕРШЕНЬ – боєць із селища Дубище, що на Рожиченщині;

Артур МЕЛЬНИЧУК – боєць із міста Нововолинська;

Анатолій ПЕТРУК – боєць із міста Луцька;

Іван МАЙСТРУК – боєць із села Пірванче, що на Горохівщині;

Микола РЯБІЙК – боєць із села Погулянка, що на Любешівщині;

Юрій КУЦЬ – боєць із села Скиби, що на Любомльщині;

Олег НЕСТЕРУК – боєць із міста Каменя-Каширського;

Сергій ОНІЩУК – боєць із міста Ковеля;

Віктор КОСАКОВСЬКИЙ – боєць із села Затурці, що на Локачинщині;

Руслан КУЗЬМИЧ – боєць із селища Іваничі;

Олександр ГАЛАС – боєць із селища Цумань, що на Ківерцівщині;

Олександр КАНО – боєць родом із міста Маріуполя, похоронений буде в селі Видерта Камінь-Каширського району, де живе його родина;

Сергій СЕМЕНОВ – боєць із села Веселе Луцького району;

В'ячеслав ЖДАНЮК – боєць із села Лище Луцького району.

■ Прямая мова**«Захід готується до масштабної війни з росією, і це – хороша новина»****Найяскравіші за тиждень думки і цитати**

Дональд ТУСК, прем'єр-міністр Польщі, про «нейтральних» західних політиків: «Хтось колись сказав, що найтемніше місце у пеклі зарезервоване для тих, хто у час військового конфлікту вдає нейтральних. Сьогодні кожен, хто у вільному світі вдає нейтрального, хто вдає, що має рівне ставлення до України і росії, заслуговує на це найтемніше місце у політичному пеклі».

Сергій ЛЕЩЕНКО, радник керівника Офісу Президента України, вважає, що країнам ЄС варто зупинити допомогу українським біженцям, щоб вони повернулися додому:

«Поверненням не довелось б воювати в окопах. Але вони можуть купувати українські продукти в супермаркеті в Україні і платити за оренду квартири в Києві, користуватися поліклініками та аптеками і платити податки, щоб ми могли фінансувати школи. Ваші гроші (переселенців. – Ред.) відсутні в економіці. І ситуація стає дедалі складнішою».

Маруся ЗВІРОБІЙ, воїн ЗСУ, про донати на армію:

«Останнім часом у деяких проханнях донатити прямо агресія відчувається, шантаж, найзд і ультиматум, одним словом – розпач. Його можна зрозуміти. Але важливо розуміти й інше. Дуже великий відсоток людей, які донатять, – це бідні або середній клас, яким найважче сьогодні виживати, які фізично не зможуть багатомільярдні промахи влади довго вивозити на своїх плечах. Чим далі падає рівень життя, тим менше змоги в людей. Тому збори й зупиняються. Вимоги, погрози, ультиматуми мають з більшою силою спрямовуватись до уряду, а не до народу... Коли вивішуєте заклик, то майте повагу до чужої копійки і трохи розуміння».

Інна СОВСУН, народна депутатка, про завагу Верховного головнокомандувача України Володимира Зеленського про те, що не треба мобілізувати 500 тисяч людей:

«Це означає, що демобілізації, про яку так довго говорили, у нас не буде? Чи є якась магічна математика, при якій можна демобілізувати одних і не мобілізувати інших?».

Єгор ЧЕРНІВ, народний депутат, про готовність до переговорів, які нібито посилає путін і про які пише видання Bloomberg:

«Швидше за все, це – вкид і провокація кремля. Мета – прозвонувати настрої на Заході та в Україні, подивитися, наскільки всі ми втомилися й розм'якли, і який ще в нас залишився психологічний ресурс спротиву. А далі – коригувати свою військову й економічну стратегію».

Рустем УМЕРОВ, міністр оборони України, під час промови на 18-й зустрічі «Рамштайн» заявив, що навіть за шестиразової артилерійської переваги ворог не зміг досягти суттєвого результату:

«Уявіть, як би змінилася ситуація на полі бою, якби пропоруці були 1 до 1. Тому для України вкрай важлива ваша постійна підтримка та збільшення пакетів військової допомоги».

Віктор АНДРУСІВ, публіцист, про вирок російського суду колишньому ватажку бойовиків угруповання «днр», полковнику запасу фсб Ігорю Гіркину на псевдо Стрелков у вигляді 4 років ув'язнення за критику путіна:

«Гіркин у тюрмі – це іронічна насмійка над усіма ідеологічними патріотами і імперцями рф. Утім, ситуація може стати ще іронічнішою, якщо він піде на фронт як зек».

Сергій ТАРАН, політолог, про зміну у свідомості західних політиків:

«Захід готується до масштабної війни з росією, і це – хороша новина. Холодним душем для Європи стала перспектива обрання Трампа, який не збирається вкладатися у безпеку Європи. І тому у власну безпеку Європа вимушена вкладатися сама».

Але найголовніше, що у масовій свідомості європейців стався справжній кремлівський переворот. Якщо раніше винуватцем війни в уяві європейців був путін, то зараз, попереджаючи про війну на десятки років наперед, європейці наважуються робити висновок, що винувата вся його важкохвора країна... Нарешті».

Оксен ЛІСОВИЙ, міністр освіти, про неминуче укрупнення вищих навчальних закладів:

«Ми не можемо ігнорувати той факт, що демографічні показники сьогодні падають. І ця тенденція розпочалася ще задовго до початку повномасштабної війни. Отже, упродовж останніх десятиліть кількість випускників шкіл весь час поступово зменшується, тож та мережа університетів, яка функціонувала ще 30 років тому, сьогодні неактуальна. Іноді ми буквально фінансуємо стіни закладів і пам'ять про їхні попередні досягнення, а не розвиток якості освіти в них тут і зараз».

Богдан БУТКЕВИЧ, журналіст, про зупинку допомоги США Україні:

«Судячи з трешу в США, Україна дійсно слід готуватися до того, що ми залишимося без американської допомоги. В принципі. Чи готові ми до цього? Страшно напевно питанню... Чи може як протидія виступити один ЄС – у мене величезні сумніви. Стратегічно ситуація для нас стає все більш складною, м'яко кажучи...».

■ Актуально**Петро Порошенко оголосив план захисту бізнесу від свавілля**

Держава має працювати з бізнесом як із партнером, а не влаштовувати силові «маски-шоу» без рішень судів

Ольга СОКОЛОВА

«Європейська Солідарність» запропонувала «План невідкладних дій для захисту інвестицій і бізнес-клімату в Україні».

Про це під час брифінгу сказав Петро Порошенко:

1. Perezавантажити Бюро економічної безпеки із залученням авторитетних міжнародних експертів (як у випадку ВАКС, НАБУ чи САП). Комісія за участі провідних українських і міжнародних експертів проводить конкурсний відбір керівництва БЕБ і атестує професійну відповідність його співробітників. Громадська рада доброчесності – перевіряє співробітників БЕБ на доброчесність.

2. Ані ДБР, ані СБУ, ані Нацполіція, ані Офіс Генерального прокурора, ані інші «внутрішні органи» не мають права порушувати чи розслідувати провадження щодо суб'єктів господарської або підприємницької діяльності. Забезпечити виключну підслідність таких проваджень за реформованим БЕБ.

3. Отримані ДБР, СБУ, Нацполіцією чи Офісом Генпрокурора матеріали протягом 24 годин передаються до БЕБ для прийняття ним рішення щодо реєстрації провадження. Заєреєстровані іншими суб'єктами всупереч цій нормі провадження автоматично закриваються протягом 48 годин.

Слідчий суддя не має права давати дозвіл на проведення обшуків чи інших дій, якщо порушено принцип виключної підслідності БЕБ. Будь-які отримані з порушенням цього принципу докази є нікчемними.

Прокурор не має права надавати дозвіл на призначення процедурних керуючих у разі порушення виключної підслідності БЕБ.

4. Унеможливити зупинення діяльності бізнесу діями будь-яких правоохоронних чи контролюючих органів (включно з держаудитом, пожежниками, держспоживслужбою та усіма іншими): включно з

«Я запрошую бізнес до компетентного, професійного, державницького, патріотичного діалогу, щоб ми захистили європейський вибір України».

ЗАКОНОДАВСТВО ПОВИННО БУТИ ПЕРЕЗАВАНТАЖЕНЕ

арештом коштів на рахунках, вилученням документів та недопуском персоналу.

Позбавити ці органи як юридичного права, так і практичної можливості зупиняти бізнес.

5. Заборонити арешт грошових коштів на рахунках підприємств – як для міфічного «забезпечення можливої майбутньої конфіскації», «доказів по справі», так і з інших причин. Арешт може стосуватись тільки активів підприємства.

Забезпечити можливість

«Заборонити обшуки, затримання у справах щодо економічних злочинів без рішення суду, внісши відповідні зміни до статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Ця стаття має стосуватись злочинів проти особи чи держави, а не питань з інвестиційним чи бізнес-кліматом.»

використання арештованих активів для оплати правової допомоги і виплати застави.

6. Встановити, що арешт активів може накладатись на термін не більше двох місяців, продовжуватись виключно судом. Після закінчення терміну він знімається автоматично (без рішення суду, прокурора чи слідчого).

7. Заборонити обшуки, затримання у справах щодо економічних злочинів без рішення суду, внісши відповідні зміни до статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Ця стаття має стосуватись злочинів проти особи чи держави, а не питань з інвестиційним чи бізнес-кліматом.

8. Розмір застави для економічних злочинів не може перевищувати розмір ймовірної шкоди.

9. Встановити право суб'єк-

тів господарювання зарезервувати на своєму рахунку в українському банку кошти в сумі збитків, які їм інкримінуються («кримінальний депозит»). Таке резервування тягне за собою автоматичне припинення кримінального провадження. Питання розглядається в Господарчому суді як господарчий спір. Якщо збитки буде доведено – вони компенсуються із зарезервованих коштів.

10. Встановити фінансову та кримінальну відповідальність посадових осіб право-

охоронних та силових структур за необґрунтовані підозри і обвинувачення – з обов'язковою компенсацією ними збитків. Передбачити, що у разі прийняття Європейського суду з прав людини рішення про відшкодування державою України шкоди, завданої громадянину, – сума цієї шкоди стягується з прокурора та судді. Скасування судового рішення у ЄСПЛ є підставою для звільнення відповідного українського судді.

Якщо підприємцеві завдано збитків діяльністю контролюючих чи правоохоронних органів – понесені збитки відшкодовує посадова особа, дії якої її спричинили.

«Я запрошую бізнес до компетентного, професійного, державницького, патріотичного діалогу, щоб ми захистили європейський вибір України», – резюмує п'ятий Президент. ■

■ Важливо**Українська медіаспільнота поскаржилася послам G7 на тиск**

Посли країн Великої сімки зустрілися з відомими українськими журналістами через стурбованість щодо зменшення свободи преси в Україні

Василь КІТ

Українська медіаспільнота звернула увагу на систематичний тиск після серії кампаній дискредитації незалежних журналістів, яку часто підтримували анонімні провлад-

ні Telegram-канали. Українські та міжнародні ЗМІ закликали встановити винних і притягнути їх до відповідальності. Останні два напади на журналістів стосувалися візиту додому до Юрія Ніколова, який розкрив порушення у закупівлях Міноборони під час його попереднього керівництва, та прихованого стеження за редакцією розслідувального видання Bihus.Info.

G7 після зустрічі написала у соціальних мережах: «Свобода ЗМІ є фундаментальною основою успішної демократії».

КОМЕНТАРІ

Ольга РУДЕНКО, головний редактор The Kyiv Independent:

«Ми цінуємо ці зусилля послів G7 дізнатися більше про виклики та загрози, з якими стикаються українські журналісти, тим більше, що останнім часом ці загрози посилюються. Це була одна з найбільш відкритих розмов про стан свободи ЗМІ в Україні за останній час».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від «Європейської Солідарності»:

«Посли нагадали про важливість свободи слова в країні. Вперше з початку вторгнення такий неприхований сигнал владі... Привіт Банковій, темникам і марафону». ■

■ «Гаряча точка»

Батьки вимагають не закривати старші класи в Жидичинському ліцеї

Вони зібрали понад 300 підписів під зверненням до луцького міського голови, аби школу не робили дев'ятирічною

Наталія ВОСКРЕСЕНЬКА, «Суспільне Волинь»

У Жидичинському ліцеї, що в Луцькій міській громаді, навчаються діти з шести навколишніх сіл. З 1 вересня 2024 року заклад реорганізують у гімназію. Це означає, що навчання для старших класів не передбачене.

29 січня батьки школярів прийшли до ліцею з вимогою залишити в навчальному закладі 10–11 класи.

«КОЛИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА, ТОДІ ВЖЕ РОБІТЬ ТІ РЕФОРМИ»

Як розповіла мама школяра Лариса Антонюк, дітям пропонують продовжити навчання в обласному центрі, через це можуть виникнути проблеми з довозенням. Каже: просять відтермінувати це рішення.

«Коли закінчиться війна, тоді вже робіть ті реформи. Якщо будуть їздити загальним транспортом, а в нас доїзд до «Променя» 25 гривень, пересісти – ще 14 гривень. Порахуйте, скільки буде туди й назад грошей», – говорить жінка.

Мама дев'ятикласника Оксана Федчик каже: хоче аби її син продовжив навчання у цій школі. З її слів, якщо такі є необхідність закрити 10–11 класи, то Луцькрада зобов'язана забезпечити доїзд дітей до ліцеїв у місті. «Постійні переживання, тривоги...

Фото із сайту «Суспільне Луцьк».

«Ми турбуємося про долю наших дітей», – кажуть батьки і просять не переформатовувати роботу школи.

Ми турбуємося про долю наших дітей. Наше село у стані розвитку, воно не занепадає. Ми не розуміємо, чому влада зацікавлена забрати в нас загальноосвітню школу», – сказала багатодітна мама.

Мама другокласника Наталія Батицька зазначила: не всі діти після дев'ятого класу обирають спеціальність для подальшого навчання у коледжах, тому є потреба старші класи залишити. «Оскільки моя дитина ще ходить у другий клас, то мені хотілося б, щоб вона навчалася тут і десятий, і одинадцятий класи. В нас село велике, і сюди ходять діти не тільки з Жидичина, а й з Кульчина, з Озерця доїжджають і з Липлян», – додала жінка.

14-річний Ярослав Губарик до Жидичинського ліцею добирається шкільним автобусом із села Озерце. «О сьомій годині прокидаюся, автобус о восьмій годині. Не знаю, куди йти після дев'ятого класу. Нам краще тут вчитися, бо ще багато хто не знає, куди вступати далі. Мені звичніше тут ходити в школу», – сказав

хлопець.

Школярка Анна Куліш із Жидичина розповіла: якщо старших класів із нового навчального року не буде, то доведеться вступати до коледжу. Куди саме – не знає. «Якщо будуть у нашій школі 10–11-ті класи, то плануємо йти, а якщо ні, то треба буде кудись вступати. У Луцьк до школи не дуже зручно буде їздити», – сказала дев'ятикласниця.

«ВСЕ ВПИРАЄТЬСЯ В ДЕМОГРАФІЧНУ СИТУАЦІЮ І НОРМУ ЗАКОНУ ПРО ОСВІТУ...»

У Жидичинському ліцеї навчаються 483 учні: у трьох дев'ятих класах наразі здобувають освіту 64 дитини, розповів директор навчального закладу Богдан Мозолук. З його слів, у двох класах має бути мінімум по 25 учнів, а розрахунки показують, що школа пів сотні учнів не набере і, відповідно, заперечень у батьків тоді не було.

«Все впирається в демографічну ситуацію і норму закону про освіту, за якою старша шко-

ла, тобто ліцейна освіта, формується за умови набрання двох повноцінних класів з 50 учнів. 2022 року люди були повідомлені, вони могли прийти на слухання, висловити свою позицію», – каже директор ліцею.

«Зі слів директора департаменту освіти Луцької міської ради Віталія Бондаря, місто матиме можливість з нового навчального року довозити старшокласників із Жидичина до ліцеїв у Луцьку.»

Директор департаменту освіти Луцької міської ради Віталій Бондар зазначив, що тип школи в селі Жидичин змінюється згідно з реформою освіти. «Основна вимога та, що заклади освіти в межах міста, громади мають бути переформатовані чи то в ліцей, чи в гімназію, чи в школу. Адаже саме від цієї норми залежить освітня субвенція, яка фінансується на відповідні заклади», – сказав посадовець.

Зі слів Віталія Бондаря, місто матиме можливість з нового навчального року довозити старшокласників із Жидичина до ліцеїв у Луцьку. «Тому тут не треба боятися, в нас є 12 шкільних автобусів, забезпечити саме довіз дітей із сіл поряд із Жидичинського ліцею зможемо», – запевнив посадовець.

Як додала мама дев'ятикласника Оксана Федчик, батьки зібрали понад 300 підписів під зверненням до луцького міського голови, аби школу все ж не робили дев'ятирічною. ■

Погляд

Євгенія СОМОВА, журналістка

Без них не було б спротиву, а ми були б рабами

Фото з фейсбук-сторінки Андрія ЦАПЛІЄНКА.

За Україну воюють поколіннями.

Ватинець – невеличке віддалене село на Горохівщині. «Ватин, Ватинець – і світу кінець», – жартома казали місцеві. Здавалося б, звичайне село, яких чимало в нашій країні. Але відомим його для тих, хто цікавиться історією, зробив учасник бою під станцією Крути Матвій Данилюк, єдиний із її захисників, хто дожив до незалежності України

Ніби нині бачу, як сивочолий чоловік із пишними козацькими вусами кружляє у танці свою партнерку на зустрічі, організованій обласним Фондом милосердя і здоров'я. Матвієві Данилюку тоді було 90 літ! Попри це, він і на риболовлю ходив, і дрова рубав. У селі його знали як великого українолюба (вітаючись, навіть у ті радянські часи казав: «Слава Україні!»), ветерана Першої світової війни. Але була у діда таємниця, яку, як і зашитий у подушку жовто-голубий прапор, беріг, мов зіницю ока. Боявся, щоб не нашкодити рідним. Матвій Данилюк брав участь у бою під Крутами 1918 року. А вижив, бо так розпорядилася доля: поїхав по патрони, а коли повернувся, – бій уже закінчився.

Дід Матвій був єдиним в Україні крутянцем, який дочекався омріяної незалежності України (помер у 1994-му на 103-му році життя). Чоловік дуже тишився, що його країна стала самостійною, її визнав світ. У цьому є його заслуга, а також студентів та гімназистів, котрі у той холодний зимовий день 29 лютого 1918 року втримали навалу більшовицького війська, яке і за озброєнням, і за чисельністю переважало армію УНР. 18–20-літні юнаки, які пройшли лише короткий курс муштри, стояли на смерть. Знали ж, що їхня жертвність потрібна, аби захистити від російських агресорів молоду державу. Їхні стійкість і мужність дали змогу підписати Брестський мирний договір, який закріпив право України на самовизначення. Росіяни визнали українську державу.

З тих пір минуло 106 років. Але історія повторюється. Ми знову змушені відстоювати власну незалежність. За рідну землю воює молоде покоління. Правнук діда Матвія Володимир Іщук теж бився із загарбниками у 2014 році у складі роти «Світязь» і 30-літнім загинув під Іловайськом. «Мені ніяк не дає спокою прониклива історія юних українських героїв, яких знищив споконвічний брак єдності в цій багатостраждальній країні. Чому ми ходимо по колу, люди?» – написав під фотографіями Матвія Данилюка та його правнука Володимира Іщука на своїй фейсбук-сторінці військовий журналіст Андрій Цапленко. А й справді чому? Невже історія нічому не навчила?

Я не знаю, що думають наші захисники в холодних окопах, коли бачать, як ідуть в атаку рашисти. Але гадаю, що в їхніх серцях живуть праведний гнів, лють і бажання вистояти, знищити ворога. Чому вони не ховалися за спинами інших, чому пішли воювати? Відповідь на це запитання я знайшла у листі бійця, а в мирному житті чудового майстра художньої ковки, автора пам'ятника українським заробітчанами в Івано-Франківську Андрія Пилипіва, сина мого однокурсника. «Я тут, щоб забезпечити спокій для тебе і наших рідних, – писав дружині Наталії. – І так само це роблять усі, хто зі мною. Без нас не буде спротиву, не буде України, і ви станете рабами, а це неприпустимо. Ми народилися в Україні, і вона буде. На жаль, ціною життя багатьох із нас. Ви повинні донести нашим дітям, що ми робимо для цього і якою ціною». Лист, який Наталія оприлюднила у соцмережі, Андрій написав перед виходом на останнє завдання. 5 листопада минулого року він загинув.

Зерна, посіяні крутянцями проросли в його душі, у душах побратимів силою духу, міццю, якої не зламати. Сподіваюся, що закарбується назавжди в серцях наступних поколінь українців подвиг Володимира Іщука, Андрія Пилипіва та багатьох їхніх побратимів, чимало з яких не повернуться з війни. Тому маємо доносити нашим дітям і внукам, ціною чийого життя ми маємо Україну. ■

РЕКЛАМА

Саме таке повідомлення Ви можете отримати у випадку Вашої перемоги в Акції:

СЛОВО ВІДГАДАЙ – ГРОШІ ОТРИМАЙ! 380 000 грн!

Яке слово зашифровано на малюнку?

ІМІДЖ – КЛУБ –

1. У колі викресліть всі літери «С».
2. Потім викресліть всі цифри.
3. З решти літер складіть слово.

Знаєте відповідь?

Негайно зателефонуйте і назвіть слово, щоб отримати свої гроші!

0 800 30-00-27

Не забудьте назвати призовий код — **31271**

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ з мобільних і стаціонарних телефонів у межах України (щодня з 8:00 до 20:00). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ.

У випадку Вашої перемоги згідно з офіційними правилами Акції.

ТОВ «МЕЙЛ-МАРКЕТ» є Організатором маркетингової Акції «Золотий Фонд». Загальна вартість призів складає 2 267 000 грн. Акція проводиться на всій території України у період з 28.12.2023 по 31.12.2024 року включно. В Акції мають право брати участь виключно повнолітні громадяни України, які зробили та оплатили замовлення товарів із Пропозиції Організатора. Повна версія офіційних правил на сайті: www.imageclub.com.ua

Пульс тижня**Посадовця Волинського облвотдору викрили на хабарі**

Одного з керівників державного підприємства «Волинський облвотдор» викрито на вимаганні та одержанні неправомірної вигоди (ч. 3 ст. 368 КК України)

Соломія МУЗИЧКО

За даними слідства, він налагодив схему щомісячного отримання від підприємця щомісяця коштів за надання в користування належного державному підприємству приміщення без будь-яких дозвільних документів.

Чиновника затримали під час одержання чергового траншу «орендної плати».

Йому повідомлено про підозру у вчиненні злочину. ■

Убив матір і наклав на себе руки

Поліція з'ясує трагічні обставини смерті матері і сина

Соломія МУЗИЧКО

До правоохоронців надійшло повідомлення від лучанина про виявлення тіла сусідки без ознак життя з видимими тілесними ушкодженнями. На місце події одразу ж виїхала слідчо-оперативна група та медики, що констатували смерть 86-річної пенсіонерки.

Під час огляду помешкання та прилеглої території поліцейські виявили тіло сина померлої.

Попередньо встановлено, що 59-річний чоловік під час конфлікту спричинив тілесні ушкодження своїй матері, від яких та померла, а після цього сам покінчив життя самогубством шляхом повшання. Тіла обох померлих скерували на проведення судово-медичної експертизи. ■

Шахраї ошукали лучанку на 100 тисяч гривень

Одним із найпоширеніших способів ошуканства є злам облікових записів у соціальних мережах та месенджерів (фейсбук, інстаграм, телеграм тощо) та виманювання коштів у друзів

Соломія МУЗИЧКО

До правоохоронців звернулася лучанка та розповіла, що отримала повідомлення від товариша про нагальну потребу в коштах. Оскільки вона довіряла цій людині, одразу ж погодилася переказати гроші на вказану карту. Як з'ясувалося згодом, акаунт друга зламали, а жінка, не перевіривши інформацію, втратила близько 100 000 гривень. Це непоодиноким випадок, таких у поліції області фіксують по декілька на добу. Зламавши сторінку, шахраї від імені власника акаунта розсилають підписникам однакові повідомлення з зразок: «Привіт! Позич, будь ласка, гроші до завтра! Дуже треба!». Суму шахраї зазначають різну, вказують номери своїх карток, і у такий спосіб привласнюють кошти осіб, які погоджуються їх позичити. Аби не потрапити на гачок до шахраїв, отримавши таке прохання, зателефонуйте та запитайте у друга, чи це дійсно він просить вас про допомогу. ■

26-річна шахрайка з Ковеля примудрилася видурити у довірливих громадян майже 1,5 мільйона гривень. Вона продавала талони на пальне, якими неможливо було отоваритися в повному обсязі, а також збувала неіснуючий товар через інтернет та брала у підприємців товари під обіцянку розрахуватися потім. У ході досудового розслідування жінка відшкодувала потерпілим усю завдану їй діями матеріальну шкоду та невдовзі постане перед судом.

Життя з чистого аркуша

Фото – Харківська обласна військова адміністрація.

Ось так виглядала лікарня в Ізюмі, де працював Василь Крикун.

Від вибухових хвиль у лікарні розліталися вікна й двері, а вони зносили важкохворих із верхніх поверхів...

Коли закінчиться війна й настануть Перемога, мир, чимало українців, які залишили свої оселі під шквальними обстрілами ворога, мабуть, таки повернуться додому. А для багатьох рідними стануть земля і люди, серед яких у хвилину біди переселенці знайшли підтримку і другу домівку

– **Горохів дуже гарний. Затишний, зелененький з весни й не похмурий навіть узимку – він чимось схожий природою і вродою на наш Ізюм, хіба що він менший, – щиро ділиться почуттями герой цієї публікації Василь Крикун. Цьогоріч у березні виповниться два роки, як він із дружиною Вірою й 11-місячною донечкою Мар'яною приїхав на Волинь. Усе тоді їх насторожувало невідомістю, непевністю, невизначеністю. Жити знову повноцінно настільки допомогли горохівчани, що тепер пан Василь каже: Горохівщина може стати їхньою другою батьківщиною**

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

А ВОРОГ УЖЕ БУВ НА ОКОЛИЦІ ПАЛАЮЧОГО ІЗЮМА

День 24 лютого 2022 року для Віри й Василя почався з телефонного дзвінка друга-харків'янина. «Війна! На Харків летять ракети», – лише й мовив тоді, а як Василь не повірив, то абонент відвів слухавку від вуха кудись убік, увімкнув гучний зв'язок – й ізюмівці жажнулися: здавалося, що вибуховий рев, дзенькіт битого скла й загрозливий гуркіт розрухи були зовсім поруч.

В Ізюмі Василь Крикун працював лікарем-рентгенологом. У свої 37 років завідувач рентгенологічного відділення комунального некомерційного підприємства Ізюмської міської ради «Центральна міська лікарня Піщанської Богоматері» зажив авторитету й поваги. Був вірним клятві Гіпократата на своєму посту й тоді, як прильоти щент зруйнували приміщення поліції, військкомату. Від ударів вибухових хвиль у лікарні розліталися вікна й двері. Медики, які залишилися, ризикуючи власним життям, зносили важкохворих із верхніх на нижні поверхи, а в ніч із 5 на 6 березня їм на порятунок привезли студентів, які у Граково потрапили під розстріл БТР.

Ворог зруйнував теплові,

З 1 лютого на Волині вводяться нові перепустки для пересування в комендантську годину. Перепустка надається для фізичних осіб і на спеціальні транспортні засоби медичної, пожежної, інкасаторської та аварійних служб, а також для транспортних засобів підприємств, установ та організацій, що забезпечують життєдіяльність населених пунктів на території Волинської області, волонтерам, які здійснюють транспортування гуманітарної допомоги через нашу область.

«**Досвід приїжджого фахівця на фоні дефіциту медиків у невеликому місті завжди на вагу золота.**»

Фото з архіву Оксани ЩЕРБЛЮК.

Лікар-рентгенолог з Ізюма Василь Крикун, депутатка Горохівської міської ради, директорка ПП «Макс КОМ» Оксана Щерблюк, директорка ТОВ «Трейд мед компанії-Т» Анна Щерблюк (невістка Оксани й Тараса), сімейна лікарка КНП «Горохівський центр первинної медико-санітарної допомоги» Оксана Ярмолюк у день відкриття кабінету комп'ютерної томографії в Горохові.

водопостачальні, електромагістралі. Його авіабомби летіли просто на адміністративні будівлі та житлові багатоповерхівки. У ті жахливі дні 5–6 березня 2022 року Віра, Василь і Мар'яночка рятувалися в підвалі у будинку Віриних батьків. У ньому було моторошно від темряви й холоду, на вулиці ж бо стояв 17-градусний мороз. А коли стрілянина з околиць наблизилася, здавалося, впритул, молода

сім'я наважилася виїжджати з холодного, голодного, охопленого вогнем міста.

«**У ГОРОХОВІ ВАС ПРИЙМУТЬ ХОРОШІ ЛЮДИ...**»

Іхати вирішили в напрямку Львова. На ходу придумували варіанти можливого тимчасового житла. Порадою допомогла Вірина родичка.

– Прямуйте на Волинь, у Горохів. Там вас приймуть хо-

роші люди, – заспокоїла. І невдовзі Крикунів у центрі міста стрічав знаний на Волині хлібороб Василь Щерблюк, а відтоді у своєму домі познайомив ізюмівців з усією родиною.

Сім'я Крикунів – далеко не перші жертви з місць бойових дій, яким дають прихисток Щерблюки. У хаті депутата Волинської обласної ради Тараса Щерблюка і його дружини Оксани, депутатки Горохівської міської ради, директорки ПП «Макс КОМ», переселенці живуть із перших днів російської агресії. Це подружжя, яке має друзів і партнерів по аграрному бізнесу чи не в усіх регіонах України, безвідмовно й безкорисливо зголошується допомогти гостинністю друзям своїх друзів, у яких війна відібрала дім, роботу, можливості.

А Вірі й Василю, з рух яких мило й довірливо поглядала їхня доня Мар'яна, Оксана Володимирівна й Тарас Васильович віддали в тимчасове користування свою квартиру. Наступного ж дня, за словами Василя Валерійовича, Щерблюки-депутати поцікавилися, чи не бажав би він працювати?

Тими днями ТОВ «Трейд мед компанії-Т», співзасновником якого є Василь Тарасович Щерблюк, облаштувало кабінет під комп'ютерний томограф. Невдовзі було придбано й обладнання, а досвід приїжджого фахівця на фоні дефіциту медиків у невеликому місті завжди на вагу золота.

Вочевидь, хороші відгуки про лікаря з Ізюма не забарилися і від пацієнтів, і від колег, тож із 1 лютого 2023 року в.о. головного лікаря КП «Горохівська багатопрофільна лікарня» Ігор Лашчик вірив Василю Крикуну посаду завідувача відділенням з інфекційного контролю. До слова, у Василя Валерійовича є перспектива отримати власну квартиру. У Горохові цьогоріч закінчуються роботи з реконструкції колишньої недобудованої поліклініки. Три сучасні квартири забудовник скерує у власність Горохівської міської ради, на сесії якої ще раніше було вирішено поселити в них сім'ї лікарів із правом приватизації (попередньо після 10 років проживання).

Все ж запитую в свого невощененого земляка, чи має ще які проблеми чи побажання? У відповідь чую:

– Проблем нема, є вдячність горохівчанам, які їх вирішили невимішувати, доброзичливо і людяно. Є багато мрій. Найголовніша з них – про Перемогу й мир, інші – про зустрічі з рідними, друзями й колегами в Ізюмі, про щасливе дитинство донечки... Їй уже 2 роки й дев'ять місяців... Невдовзі піде в один із горохівських дитячих садочків!

* Публікація підготовлена за фінансової підтримки Європейського Союзу. Її зміст є виключно відповідальністю редакції газети «Волинь» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу. ■

«Спільнота Стерненка» передала для 100-ї бригади тероборони Волині чергову партію FPV-дронів – 150 штук. «Це означає, що у бійців підрозділу ударних безпілотників «VORON 100» з'явилося ще більше можливостей множити ворога на нуль!» – йдеться у дописі волинської бригади у фейсбучі.

Любов сильніша за війну!

Перше СМС: «Виходь за мене заміж»

Нинішньої зими військовий із села Красностав Оваднівської громади та його наречена із села Бортнів Поромівської громади Володимирського району зареєстрували шлюб. Захисник Олег ще в березні 2023 року написав своїй нареченій перше повідомлення, в якому одразу ж запропонував... стати його дружиною

Соня ПОЦЛУЙЧИК

Цю зворушливу історію кохання інтернет-виданню «БУГ» розповіла сама наречена. У 2018-му Лілію та Олега познайомили спільні друзі, проте пара тривалий час не спілкувалась.

Олег приєднався до лав Збройних сил України у 2015 році, зараз проходить службу у зенітно-ракетному полку. Перебуваючи на службі, хлопець написав Лілії перше повідомлення у соціальній мережі з пропозицією вийти за нього заміж.

«Лілія, є діло на все життя. Виходь за мене заміж, згідний, що пропозиція шокуєча», – зазначив у посланні Олег майбутній дружині.

Декілька місяців пара спілкувалась лише по телефону, підтримували одне одного та мріяли про довгоочікувані зустрічі під час

відпустки.

Як розповіла Лілія, стосунки на відстані – це справді складно, адже не вистачає присутності коха-

«Декілька місяців пара спілкувалась лише по телефону, підтримували одне одного та мріяли про довгоочікувані зустрічі під час відпустки.»

Діточок вам, як на небі зірочок!
Під мирним небом України!

ної людини у важких та радісних моментах.

Проте одного дня хлопець приїхав з фронту з букетом та каблучкою, щоб освідчитись коханій. Уже 6 грудня пара зареєструвала шлюб в Оваднівській сільській раді. А світлинами щасливого подружжя поділився фотограф Микола Королюк. ■

Пульс тижня

16-річна дівчина зуміла врятуватися від гвалтівника

25 січня, повертаючись додому з навчання, вона стала жертвою жахливого нападу 22-річного гвалтівника з ножем

Мар'яна САМОЙЛЮК

За інформацією поліції, зловмисник приставив до неї ножа, відтягнув дівчину вбік та, погрожуючи фізичним і психологічним насильством, примушував до інтиму. Однак їй вдалося вирватися та втекти, хоч жертва й отримала тілесні ушкодження – порізи ножем на руках і шії.

Не витрачаючи часу, потерпіла швидко повідомила поліцію про інцидент, описавши нападника. Поліцейські міста Володимира активізували пошукові заходи. У розкритті справи також брали участь співробітники управління карного розшуку, відділу кримінального аналізу та інші підрозділи ГУНП. У результаті оперативно-розшукових заходів за менше ніж дві години був затриманий хлопець, який відповідав прикметам зловмисника. Він зізнався, що мав намір зґвалтувати дівчину, і сьогодні перебуває в ізоляторі тимчасового тримання та очікує обрання судом запобіжного заходу. Слідчі вже оголосили йому підозру за ч. 2 ст. 15, ч. 3 ст. 152 Кримінального кодексу України (закінчений замах на зґвалтування неповнолітньої особи). Ймовірно, він отримає від 7 до 12 років позбавлення волі. ■

Юні спортсмени з Володимира підкорили Україну

Володимирська ДЮСШ імені Олексія Зінкевича вперше в історії волинської легкої атлетики посіла перше місце серед 42 спортивних шкіл України

Мар'яна САМОЙЛЮК

З 26 по 28 січня у столиці у Києві відбувся чемпіонат з легкої атлетики серед спортсменів та спортсменок 2007–2008 років народження. Вихованці відділення легкої атлетики ДЮСШ ім. Олексія Зінкевича, окрім Володимир-Волинської громади, представляли збірну команду Волинської області.

Найвищий рівень майстерності показав Владислав Балакін, який здобув перше місце в стрибках у висоту. Він підтвердив норматив відбору на Чемпіонат Європи серед спортсменів до 18 років. Свій високий рівень підготовки продемонстрував і Максим Рура, який зайняв заслужене друге місце в семиборстві. Виборов «бронзу» Володимир Козлюк у стрибках у висоту.

Призові місця атлетів свідчать про невтомну, професійну працю тренерського колективу, зокрема Віталія Петрука, Олени Петрук, Михайла Захарченка та Валерія Лебедюка.

У командному заліку Волинь посіла 4-ту сходинку серед 24 збірних. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + 20 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – **100 грн** + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 25 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПО-ДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю двигун-баран або поворотний круг до фуражера. Тел.: 068 564 04 74, 050 610 70 82.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій,

цеглу (з доставкою до 30 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продам торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли під розбір. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пилматеріа-

ли: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

● **Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети шириною 10, 11 та 13 см. Великий вибір кольорів, матові, глянцеві, під золотий та темний дуб, парпети на фундамент, шапки на стовпчики.** Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Продаємо шамотну вогнетривку живану цеглу для грубок та камінів. Тел. 0679311166.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● Сільський чоловік віком 63 роки, зріст 170 см., вага 75 кг. Не курю, не вживаю алкоголь. Познайомлюсь з одинокою жінкою для спільного проживання. Тел. 098 87 28 167.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублену тимчасову довідку дитини з багатодітної сім'ї, видану Ківерцівською районною державною адміністрацією на ім'я Красовський Артем Богданович, вважати недійсною.

● Загублене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного №7415, видане на ім'я Щегельський Ігор, вважати недійсним.

● Загублене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного ТП №777885, видане на ім'я Кулакевич Михайло Адамович, вважати недійсним.

● Загублену залікову книжку студента, видану 2013 р. Східноєвропейським університетом імені Лесі Українки (факультет економіки та менеджменту, напрям «Облік і аудит», бакалавр) на ім'я Остапук Іван Миколайович, вважати недійсною.

● Загублену чип-карту до цифрового шахографа (UA000000AFDK000), дійсну до 16.01.2028 р., видану на ім'я Абрам Валентин, вважати недійсною.

● Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Кичук Артем Анатолійович, вважати недійсним.

● Загублений диплом молодшого спеціаліста та додаток до диплома (ВС № 17477956), видані 28.02.2002 р. Шацьким лісовим технікумом ім. В.В.Сульки на ім'я Гергель Олександр Васильович, вважати недійсним.

Вітаємо!

Першого лютого зустріне свій знаковий ювілей горохівчанин, експрацівник, старшина Горохівської СДПЧ-9

Валерій Федорович ОЛІЙНИК.

Неймовірно приємно знати, що День народження нашого друга буде, як завжди, незабутнім. До Валерія Федоровича буде важко дозвонитися з вітаннями, бо бути знайомим із цим чоловіком слова і діла мають за честь жителі міста, Горохівщини й довколишніх громад. Ювілярів міцно тиснутимуть руку за порядність, інтелігентність та неоціненне вміння – бути відповідальним колегою й чудовим другом. Ще замолоду хтось вдячно назвав його майстром не лише за золоті руки, бо з нашим Майстром хочеться ділитися радістю й порадитися в скрутні, його жарти завжди влучні й дотепні, допомога щира й безкорислива, а людяність завжди на висоті.

Шанований ювіляр!

Адресуємо Вам із нагоди мудрого 65-річчя найщиріші вітання. Нехай міцним буде здоров'я, щасливою – чудова родина, переможною й мирною – наша Україна. Ми зичимо, щоб у дарованому Богом многолітті Ви багатили радістю й вдячністю. Цінуємо, поважаємо! Шануйтеся, Друже, бо Ви того варті!

З роси і води!

Щиро з повагою Ігор Богонос, голова Горохівської районної організації пенсіонерів МВС України «Ветеран», і всі ветеранівці.

Крила, обпалені війною

Подружжя харків'ян повінчалось в Свято-Благовіщенському соборі Ковеля

Закінчення. Початок на с.1

Катерина ЗУБЧУК

«ВЕЧІР БУВ ДУЖЕ СПОКІЙНИЙ, А 24 ЛЮТОГО РАНО-ВРАНЦІ – ШОК: ВІЙНА ПОЧАЛАСЯ!»

Світлана Рудай родом із села Покровське, що в Троїцькому районі на Лугандні. Закінчивши школу, вступила до інституту хімічних технологій міста Рубіжного, обравши спеціальність інженера-технолога фармпрепаратів. Цей фах, по суті, визначив подальше місце проживання – поїхала у Харків, влаштувалася на роботу на фармацевтичній фабриці. Там же і чоловіка зустріла, свого Олександра.

Він навчався в Харкові, – розповідає жінка, – в аграрному інституті. Зустрілися завдяки нашам спільним знайомим, потрапивши в одну компанію. Він мій ровесник, обоє ще й вересневі. То була любов з першого погляду. Прожили разом рік, а в 2009-му зареєстрували шлюб. Влаштували весільну вечерку в колі рідних, найближчих друзів.

Життя молодій сім'ї до повномасштабної війни, за словами Світлани, було активне й сповнене позитивних емоцій. Дім, робота, діти (підростали двоє – старший Олексій і молодша на два роки Вероніка) – кожен день насичений турботами. А ще ж любили відпочити сім'єю на природі, поїхати до батьків, щоб дідуся і бабусі потішилися онуками.

– Своєї квартири не мали – винаймали, – каже Світлана, – але перспектива була хороша. Уже в 2022 році сподівалися одержати своє житло. Та війна все переконала по-своєму. Вечір 23 лютого був дуже спокійний, а 24-го рано-вранці – шок: скло у вікна дрижить, довкруг – вибухи. Ми живемо біля окружної дороги, в районі, який найперш був обстріляний. Я не могла зрозуміти, що діється. А чоловік, який читав деякі телеграм-канали, сказав: «Почалася війна». І хоч із середини лютого в мережі були припущення про можливий напад росії, не вірилося (не хотілося вірити!), що це справді сталося. О 5.30 з моєї роботи прийшла есемека, що «всі залишаються вдома до з'ясування обставин». Так само повідомили з роботи і чоловікові (він працював на Харківській філії Львівської тютюнової фабрики).

«ВИ ДЕ? ВИ НЕ ПОСТРАЖДАЛИ – ХАРКІВ ЖЕ ОБСТРІЛЯЮТЬ?»

Вертаючись думками до першого дня повномасштабної війни, Світлана Рубай пригадує давно приказку про те, що «справжні друзі пізнаються в біді» й розповідає:

– З Наташею й Романом Коржаниніми ми познайомилися в 2019 році. Тоді наші син і донька відпочивали в таборі на Азовському морі. Ми з чоловіком вирішили теж поїхати купувати-відпочити до дітей. Там і познайомилися з подружжям Ковальчан. Роз'їхавшись, час від часу спілкувалися з ними – ніна ксья свята телефонували, вітали одне одного. Тісно, як мовиться, спілкування не було. Хоч не раз жартома я говорила Наташі, щоб беремо квитки і вирушаємо з Сашком до них.

Маму й тата вітали з церковним шлюбом їхні син та донька.

А вона нам відповідала: «Та ні – ми швидше до вас приїдемо!». На такій розмові і закінчувалося наше гостювання – так склалася обставина, що за весь час ніхто ні до кого так і не зібрався. Хоч Світязем нас ковельчани спокучали, іншими гарними відпочинковими місцями на Волині. І ось вранці 24 лютого – дзвінок від Наташі: «Ви де? Ви не постраждали – Харків же обстрілюють?». Одне слово, кликала вона нас до себе. «Та нікуди ми не поїдемо», – я їй на це твердила. Хоч чоловік зразу був налаштований, щоб я збирала найнеобхідніші речі, документи й була готова вирушити в дорогу. Того дня Наташа сказала: «Ми вас у будь-який момент чекаємо у нас» – на цьому й попрощалися. Але ж читали новини, чули, як бабка, й під вечір Саша наполог на тому, щоб ми поїхали в безпечніше місце. Тим часом до моїх батьків дорога вже закрита – з Куп'янська не випускали і туди не пропускати. Залишався один варіант – його батьки, які живуть у селі Верхня Самара Лозівського району. Ввечері 24 лютого ми були там. Вже й три дні минуло, а обстріли не припиняються. Чоловік заявляє, що йде добровольцем у ЗСУ. І 27 лютого пішов у військомат. По сьогодні він служить на Харківщині – в ремонтному батальйоні механізованої бригади...

Світлана з дітьми ще з півтора місяця була в селі. Як кажуть, біда одна не ходить. Один стрес за другим: чоловік пішов добровольцем у військочет, а 13 березня помер її батько. І обстрілів з кожним днем усе більше. Про пережите жінка розповідає:

– Здавалося, що це – кінець світу. До міста Барвінкове вже підходили росіяни – а це ж від села Верхня Самара, де ми жили, напрями кілометрів 50–60. Я в паніці. Телефонувала чоловікові: «Що мені робити

– виїжджати чи залишатися?» Щоб у мене не було сумнівів, Саша сказав коротко: «Вже так «гаряче», що вибору нема». І я вирішувати з дітьми у Ковель – в те безпечніше місце, куди з першого дня кликала Наташа. Хоч, по правді, страшно було самій із двома дітьми вирушати в таку далеку дорогу. Ми завжди з чоловіком були разом. А тут він служив – спілкуємося тільки по телефону.

Почала Світлана шукати евакуаційний потяг. Прочитала оголошення, що з Лозового буде відправлятися два потяги – один піде на Хмельницький, другий – на Ужгород. 9 квітня сіла з дітьми в поїзд на Ужгород – 10-го переселенці були вже в Ковелі.

– Оскільки потяг не йде через Ковель, – пригадує Світлана, – то у Здолупові нас зустрів Роман. У своїх друзів і поселенців. Але пожили там декілька тижнів, і я знайшла квартиру. Вдячна Наташі й Роману за притулок. Та я говорила, що хочу своєю маленькою сім'єю жити окремо – так, як завжди у нас було. До речі, ми приїшли у порожню квартиру. Стояло одне ліжко, а нас – троє. І саме Наташа й Роман забезпечили нас усім необхідним: від побутової техніки до постелі, посуду, а також харчами на якийсь час. Вчасно зустрілися нам такі друзі – видно, у житті нічого нема випадкового.

«У НАС ДАВНО БУЛА ДУМКА ВЗЯТИ ЦЕРКОВНИЙ ШЛЮБ»

Думали харків'яни, які багато інших переселенців, що місяць – другий побудуть у Ковелі і повернуться додому. Світлана вже планувала, що наприкінці серпня збере три рюкзачки – свій і дітей, з якими приїхали, й повернуться додому. Але війна затягнулася. Вирішили вони з чоловіком, що їй із дітьми треба залишатися в

Цей знімок нагадує сімейству харків'ян про те, яким було їхнє життя до початку великої війни, – він зроблений за три дні до повномасштабного вторгнення росії.

Ковелі, аби вони в школу ходили (закінчували навчальний рік дистанційно у своїх харківських навчальних закладах). Із вересня 2022-го син і донька Рудай зареєстровані до Ковельського ліцею №3: нині вони – учні восьмого й шостого класів.

– Після того, як чоловік пішов служити, – каже Світлана, – ми з ним п'ять місяців не бачилися. І ось у липні в нашого сина – день народження. Зовсім спонтанно вирішую, що поїдемо в Харків. Сідаємо з дітьми у потяг – і в дорогу. Знайшов чоловік більш безпечне місце, й ми зустрілися.

А потім, у вересні, в житті подружжя була дуже пам'ятна подія – таїнство вінчання. Жінка розповідає:

– Ми давно думали взяти церковний шлюб – ще до великої війни, та все за різними справами не виходило. І ось Саша сказав: «Настав час повінчатися». 16 вересня у Свято-Благовіщенському соборі міста Ковеля було таїнство вінчання.

Іхній шлюб перед Богом благословив настоятель цього храму отець Василь. А ось чому саме в цьому храмі подружжя Рудай дало обітницю «в радості й горі бути разом до кінця днів своїх», то з приводу цього Світлана пояснила так:

– Коли ми жили в Харкові, хоч, по правді, страшно було самій із двома дітьми вирушати на гуртки застави, поїхати з ними у вихідні кудись на природу. Одне слово, вертілась, як білка в колесі. І ось – війна. Я в Ковелі. Відчувається, що нікому не потрібна. Час ніби зупинився. Я не знала, чим мені зайнятися. Пробувала влаштуватися на роботу – не виходило. Прибиральництво не беруть. «Це не для вас робота», – почула. Хоч я

«МИ ЖІ ІЗ МОЇМ ЧОЛОВІКОМ НАСТІЛКИ СТАЛИ ДОРОЖИТИ ОДНЕ ОДНИМ, ЩО НАШІ ПОЧУТТЯ, НАВПАКИ, ЗМІЦНІЛИ. ОСВІДЧЕННЯ САШКА «Я ТЕБЕ ЛЮБЛЮ», ЙОГО НІЖНІ ЗВЕРТАННЯ «МОЄ СОНЕЧКО», «МОЄ КОХАННЯЧКО» – ЗАВЖДИ ЧУЛА, А ТЕПЕР ЩЕ ЧАСТІШЕ.»

на це говорила: «Чому ви вирішуйте за мене? Я хочу працювати будь-де, бо коли зможешся якоюсь справою, то морально, психологічно легше». А якось пішла в Червоний Хрест одержувати допомогу ВПО, а там якраз був отець Василь. Почувши, що я цікавилася роботою, він підказав: «У мене в храмі жінки маскувальні сітки плетуть – якщо є бажання, то запрошую». З червня 2022 року я приходжу в Свято-Благовіщенський собор, як на роботу, й плету маскувальні сітки для наших захисників. І на вінчання у нас був, як я кажу, наш батальйон волонтерів. Ще – син і донька, звичайно. Чоловіка тоді на два дні відлучили, бо ж церковний шлюб – така ж поважна причина, як і саме весілля.

Мова зайшла про те, коли подружжя бачилося уже в цьому році. Жінка з радістю говорила:

Спеціальний репортаж

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ, головний редактор «Волинь»

«БУЛИ РУЇНИ, А ТЕПЕР БУДІВЛЯ ПОВНІСТЮ ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНА»

З початку повномасштабного вторгнення росії Ківерцівська територіальна громада прихистила понад 2000 переселенців з інших регіонів України, з яких близько 700 залишилися на постійне проживання в місті. А 24 січня у селі Тростянець, яке входить до цієї громади, вручали ключі від помешкань сім'ям, які постраждали від війни та знайшли прихисток на Волині. За фінансування NEFCO (на проєкт виділили 1,5 млн євро) будівельники із ТЗОВ «Житлобуд-2» реконструювали старий гуртожиток шкільного інтернату. Тепер це модернізований та повністю обладнаний будинок на 18 квартир, з яких дві облаштовані для потреб людей з інвалідністю.

– Знаєте, а мені вже сумно. Здали об'єкт – і ми вже не маємо до нього жодного стосунку. Така вже будівнича доля... – каже мені заслужений будівельник України, генеральний директор ТЗОВ «Житлобуд-2» Леонід Стефанович, людина неймовірно закохана у свою справу («Мій дід був будівельником, обидва мої зяті – будівельники»). Кілька місяців тому ми зустрілися, коли його організація передавала на передову автомобіль. А сьогодні ще один приймний привід – житлобудівці дарують дім для тих, в кого крила обпалені війною.

А виглядає він фантастично. Перед урочистостями гарну екскурсію по ньому мені провів начальник дільниці ТЗОВ «Житлобуд-2» Тарас Шимків, який безпосередньо відповідав за цей об'єкт. Кажу одразу йому: «Це виглядає як казка, такого ці люди-переселенці ніколи в своєму житті не бачили».

– Старалися... – гордо відповідає Тарас Федорович.

– Ну, ви уявляли, коли торік весною починали роботу, що так буде?

– Звісно, – усміхається. – Ми ж мали проєкт, план, то загальну картину бачили. Хоча тут усе було занедабане, приміщення пустувало, одним словом – був жах... Довелося робити капітальний ремонт.

Будівлю було утеплено, старі вікна та двері замінені на нові енергоощадні, створено систему водовідведення та очищення стічних вод, встановлено тепловий насос для опалення та подачі гарячої води й сонячну електростанцію на даху, облаштовано навколишню територію, а також проведено внутрішню оздоблювальні роботи.

– Є генератор на випадок блекауту, тобто всі будуть зі світлом і теплом, тепер будівля повністю енергонеалежна, – продовжує Тарас Шимків. – Реконструювали й шкільну їдальню, завжди мали сприяння і від шкільного керівництва, і від безпосередньо голови Ківерцівської міської ради Олександра Ковальчука. Ще й усі квартири умовлювали і встановили необхідну побутову техніку – від пральних машин до холодильників і телевізорів. Є комплекти постільної білизни, рушники, посуд на 4 особи в кожній квартирі. Одним словом – заходь і живи!

– Хочу подякувати нашим забудовникам – Стефановичу і його команді – за те, що втілили свій проєкт. Я тільки що оглянув – квартири дійсно хороші... – тим

Леонід Стефанович: «Мій дід був будівельником, обидва мої зяті – будівельники».

Тепер за команду «Житлобуду-2» моляться і переселенці з місць бойових дій

Цими днями про чергову добру справу цієї відомої волинської будівельної компанії з Луцька дізналася вся країна

«Заходь – і живи!» – це доводять самі світліни.

Навіть сковорідки, каструлі і чашки були кожному подаровані.

часом у своїй вступній промові перед врученням ключів наголошує голова Волинської військової адміністрації Юрій Погуляйко. – Але хочу все ж таки побажати всім повернутись до своїх домів, які ми після Перемоги обов'язково відбудуємо і всі будуть проживати в якісних умовах у нових своїх квартирах. Усіх, хто сьогодні отримує ключі від квартири, вітаю з новосіллям. Віримо у Перемогу, віримо у наші Збройні сили. Слава Україні!

Щасливі власники квартир поспішають у свої оселі...

«НА ВОЛИНІ ПРИЙНЯЛИ ДОБРЕ, ПРИЯЗНО, АЛЕ...»

Іван Солодовніков у рідному Бахмуті працював в інспекції з держтехнагляду, а від початку повномасштабного вторгнення зайнявся волонтерством, допомагав евакуйовувати населення перед наступом рашистів, привозив ліки для ліжачих хворих... Одного разу, поспішаючи до немічних, прямо на вулиці потрапив під російський обстріл. Вивих. Але після цих прильотів він назавжди втратив ліву руку... І рідне місто та попередню сім'ю.

Уже понад рік Іван на Волині. Тимчасовий прихисток знайшов у селі Домашів, що неподалік від Тростянця. А сьогодні на його обличчя сяє усмішка, хоч, видно, молодий чоловік дуже хвилюється – бо потягнувся по цигарку. Коли я передав пану Івану пакет із нашими газетами і календарями, він спеціально взяв його механізованою рукою.

– Хвилююся трохи, адже на решті маю власне житло. Та й новою рукою вже навчився керувати. Тепер буду шукати роботу... А переселенка Ася з Харків-

щини, зайшовши зі своїми трьома дітьми (донькою Поліною і синами Матвієм та Тимофієм) у нове помешкання, перехрестилася, а потім уже не стримувала сліз. Іхній Куп'янськ-Вузловий був окупований уже з перших годин російського вторгнення, тому можна тільки уявити і поспівчувати, скільки бідній жінці самій із малечою довелося подолати труднощі, щоб потрапити на вільну територію (батьки не захотіли залишати рідний дім). Спочатку оселилися у Чернівцях, потім шлях їх привів у Сваловичі – загублене село на волинському Поліссі, де залишилися лише кілька хат і кілька людей. І лише тепер вона потрапила у цивілізацію.

– Тепер у мене вже слези шастя... – не приховує їх жінка.

Заходжу у квартиру, де розмістилися троє ще юних людей – сестра з двома братами.

– На Волині прийняли добре, приязно, але... люди дуже дивувалися, що ми не розмовляємо російською мовою, – усміхається Ліза Челпанова, переселенка із Покровського району Донецької області. Батьки дівчини залишилися на місці – це контролювана Україною територія, а ось вона вирішила переїжджати із прифронтової зони на Захід України. – Проблема №1 переселенців – це знайти куток, де можна жити. Проблема №2 – уже пошук роботи, – продовжує Ліза. – Спочатку нас поселили в селі Ставок на Рівненщині. Але коли я знайшла роботу в ресторані у Тростянці, то розмістилася тут у хостелі. Батьки не захотіли їхати, зате я переманила сюди рідного брата Іллію двоюрідного – Микиту. Нам тут дуже подобається. Я, крім

І меблі круті, і «теплі» тут класний.

того, що працюю, ще й здобуваю фах економіста, хлопці теж хочуть вступати у волинські виші...

– Тому тепер для вас залишається вирішити проблему №3, – кажу, підморгнувши до пані Лізи.

– Яку? – усміхається дівчина.

– Вдало вийти заміж на Волині.

– Це ще почекає, – заходиться сміхом Ліза. – Але я справді не хочу повертатися додому. Там ніякої перспективи. А тут можна самому будувати своє майбутнє, є широкий вибір. А в мене плани – гран-ді-оз-ні!...

«У БУДІВЕЛЬНИКІВ, КОЛИ ВЖЕ БАЧИШ КРАСУ, ТО ЦЕ ОЗНАЧАЄ, ЩО ТРЕБА ПЕРЕХОДИТИ НА НАСТУПНИЙ ОБ'ЄКТ»

Ось ці розмови я й перекладала Леоніду Стефановичу. Бачу, і в нього від емоцій заблищало в очах. Запитаю:

– Якою була б найкраща подяка для вас за таку пророблену роботу?

– А слова переселенців, переказані вами, – вже і є подяка. Навіть банальне ніби «Добрий

Голова Волинської ОВА Юрій Погуляйко вручає ключі молоді з Донецчини.

«Старалися...» – гордо відповідає на похвалу з приводу будинку для внутрішньо-переміщених осіб начальник дільниці ТЗОВ «Житлобуд-2» Тарас Шимків.

– Є генератор на випадок блекауту, тобто всі будуть зі світлом і теплом, тепер будівля повністю енергонеалежна.

– Скажіть, а коли під час роботи над цим об'єктом ви відчували, що вже задоволені роботою? – У нас, у будівельників, коли вже бачиш красу, то це означає, що об'єкт завершено і треба переходити на наступний, – серйозно, ніби сивочолий і досвідчений, одразу відповідає 31-річний Тарас Федорович.

О, а це вже я десь чув. Школа Леоніда Стефановича працює. Хай працює. І буде! І якнайшвидше – в мирній Україні. ■

* Публікація підготовлена за фінансової підтримки Європейського Союзу. Її зміст є виключно відповідальністю редакції газети «Волинь» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.

Крила, обпалені війною**Уже понад рік брендові сорочки для Європи шиють у нашому Турійську**

Релоковане зі Сходу підприємство «Варно» із прифронтового Краматорська із майже 100-літньою історією успішно працює на Волині

Алла ЛІСОВА

Нашу область після повномасштабного вторгнення із зони бойових дій переїхало близько 30 підприємств. Одне з них – швейна фабрика «Варно», яка знайшла прописку в Турійську. Розташувалася вона в приміщенні майже в центрі містечка, де за місяць було зроблено гарний ремонт, проведено необхідні комунікації.

Керівники кажуть, що все вирішувалося оперативно завдяки насамперед голові Турійської територіальної громади Олексію Безсмертному. Тому без зволікань змогли запустити виробництво.

Рішення переїхати в більш безпечне місце підтримали тамтешні працівники, частина з яких теж прибула сюди. Як влада,

Коли Схід і Захід разом, то і якість суперова!

такі місцеві мешканці пішли їм назустріч, допомогли знайти житло, в усьому підтримували. Колектив доукомплектували із жителів Турійської громади. Зараз тут трудяться пів сотні людей, переважно жінки, хоча посади механіка, електрика та інші технічні займають чоловіки.

Колектив шие сорочки та блузки на експорт. Успішно стартували. Відправили першу партію своїх виробів і чекали на результати, які були схвалені замовниками. Тому зараз проблем зі збутом немає, а основні клієнти краматорців і турійчан –

Литва, Польща. Та й переїзд саме на Волинь значно зменшив витрати на доставку товару до замовника. Від Краматорська до кордону з Польщею більше 1500 кілометрів, а з Турійська Ковельського району, де наразі розташоване підприємство, – усього близько 60 кілометрів.

Як дізналася з розповідей краматорців, вони дуже гордяться своїм підприємством, яке має майже столітню історію – засноване 1936 року. Наприкінці 1990-х – на початку 2000-х на ньому трудилося близько півтори тися-

Фото із сайту obs.in.ua.

Від Краматорська до кордону з Польщею більше 1500 кілометрів, а з Турійська Ковельського району, де наразі розташоване підприємство, усього близько 60 кілометрів.

чі людей. 85% продукції виготовляли на експорт, співпрацювали з відомим брендом «Воронін». Початок війни в 2014-му, ковід, повномасштабна агресія росіян негативно вплинули на діяльність фабрики. Кількість працівників значно зменшилася – майже вдвітьє. Та, попри це, вона й далі працювала на експорт, її якісна продукція користувалася попитом за кордоном.

Коли заговорили про складнощі, з якими доводиться стикатися, у відповідь від керівниці цеху Ольги Гнатюк почула: «Про це навіть не варто згадувати. Слава Богу за все! Аби не гірше».

З радістю повідомили про те, що в Турійську їм вдалося, окрім основного, швейного цеху, зробити цех упаковки, планується розкритий. Усе залежатиме від наявності коштів. Словом, підприємство набирає перспективних обрисів. Хоча обсяги того, що робили до війни, складно наздогнати навіть при найбільшому бажанні. Масштаби роботи після евакуації суттєво зменшилися: якщо раніше з конвеєра сходило 20 тисяч виробів на місяць, то тепер – лише 5 тисяч. Тому, аби виконувати весь пакет замовлень товару, керівники все ж таки мають намір повернутися у Кра-

маторськ. Мовляв, мають на місці велике підвальне приміщення, яке облаштують. Але на Волині згорти виробництво не збираються. Залишились філіал, де вже сформувалася дружна, надійна команда професіоналів. Адже, незважаючи на війну, бізнес повинен працювати. Тил має бути міцним, вносити свою вагому частку в нашу майбутню Перемогу, яку ми постійно наближаємо.

Під час спілкування з донеччанами звернула увагу на їхню гарну українську мову. Кажуть, інколи ми, західняки, не завжди об'єктивно оцінюємо тих, хто зі Сходу. А люди скрізь однакові. Різниця хіба що лише в тому, хто в них живе по інший бік кордону. Ми межуюмо з Європою, а вони – з росією. Це накладає на людей певний відбиток. Але прагнення у всіх українців одне – жити гідно, в справедливій, цивілізованій країні. А зараз – вигнати з нашої землі ворога, який її цинічно й підступно нищить. І для досягнення цієї найбільшої мети ми повинні бути разом.

Більше й нічого додати до сказаного. ■

* Публікація підготовлена за фінансової підтримки Європейського Союзу. Її зміст є виключною відповідальністю редакції газети «Волинь» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.

Пульс тижня**Вилучили цигарок на понад два мільйони гривень**

Під час процесуальних дій 22 та 23 січня 2024 року у містах Ковелі та Володимирі вилучено 27,5 тисячі пачок тютюнових виробів без марок акцизного податку

Любов ВОЛИНЮК

Нині вирішується питання про накладення арешту на вилучені товарно-матеріальні цінності.

Факти незаконних дій із підакцизними товарами викриті за оперативного супроводу працівників УСБУ в області та Управління стратегічних розслідувань в області ДСР Національної поліції України.

Як зазначають у прокуратурі, впродовж 2023 року правоохоронці на Волині вилучили контрафактних підакцизних товарів на суму понад 50 мільйонів гривень.

До суду скеровано 17 кримінальних проваджень про злочини цієї категорії (у тому числі щодо двох організованих злочинних груп), розглянуто судами 15 кримінальних проваджень, засудженими сплачено понад мільйон гривень штрафу за 13 вироками суду. ■

Прикордонники спіймали «чорних лісорубів» та браконьєра

Під час патрулювання місцевості поблизу одного з населених пунктів Шацького краю прикордонний наряд виявив волинянина, котрий здійснював вирубку дерев

Любов ВОЛИНЮК

Прикордонники з'ясували, що 55-річний лісоруб жодних дозвільних документів на цю діяльність не мав. Чоловік уже встиг зрізати кілька стовбурів та завантажити у причіп близько кубометра готової деревини. Ще чотирьох жителів прикордоння охоронці кордону застали темної пори доби, коли вони трактором транспортували 3,5 м³ сосни, вирубку якої теж здійснили незаконно.

А 38-річний мешканець Ковельського району виставив у прикордонні майже два десятки пасток на диких тварин. Щодо нього складено адмінпротоколи.

Про факти незаконної порубки дерев поінформовано представників Державної екологічної інспекції, лісівників та співробітників Нацполіції. ■

Увага, конкурс!**Відгадайте, що ми заховали – і отримайте приз!**

Друзі! Сьогодні, 31 січня, ми оголошуємо календарну весну. Принаймні на сторінках нашої газети в інтелектуальній вікторині «Гранатобуз із секретом»-2024. Адже ми оголошуємо конкурс на визначення весняного чемпіона серед знавців

Грицько ГАРБУЗ

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз).

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожен

правильну відповідь отримує по 1 очку (хто це зробить найшвидше – те матиме бонусне 1 очко).

Хто здобуде найбільше балів протягом 15 турів – той і стане весняним чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом-2024» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок здобутий 1 бал=100 гривень. Якщо двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголошимо того, хто найшвидше відповість на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька

Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю. Отож, починаємо:

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ – 1» (2024)

Сьогодні у гранатобузі ми заховали предмет-таємницю, який є у більшості з вас дома. Де саме – тепер і не вгадаю... Хоча на вгряд ця є у вас зображена на ньому ця тварина, яка є окрасою одного з найвідоміших у світі приміщень, де відбувалися любові. У час, «коли говорять гармати», вона загадковим чином повертає голову праворуч у напрямку символу любові. Хоча зазвичай «комп'ютер» цієї Божої істоти спрямований ліворуч на частину однієї із двох заборонених рослин у Раю. А як відбувається повертання – знають лише дві особи: №1 і та, що відповідає за його господарство. Вони і проводять фокуси за допомогою «брата» захованого нами сьогодні предметом. Цей процес описав у своїй книзі про обман один

із найпопулярніших сучасних письменників світу.

Що знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 8 лютого (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Перемога» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczgarbuz@gmail.com або просто лишайте в коментарях під запитанням на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
3, 10, 17 лютого.
ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**
лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

РОЗШУКУЄМО ПРАЦІВНИКІВ!
СТО у Луцьку запрошує на роботу шиномонтажника, автослюсаря та автоелектрика.
Заробітна плата - 20 000-30 000 грн.
Деталі за телефоном +380508220531

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

■ Крила, обпалені війною

«Мушу бути сильною, хоч хотіла б побути і слабкою...»

Вранці 24 лютого 2022 року ворожа техніка підступала на Херсонщині до рідного села Тетяни Падалки. В одну мить усе звичне життя перевернулось. Війна зруйнувала сімейний затишок, розбила сподівання, плани, мрії... Окупація, страх та невідомість змусили молоду жінку тікати й рятувати донечку. А за тисячі кілометрів від рідної домівки – на Волині, у місті Камені-Каширському необхідно було по-новому влаштуватися і жити далі.

Люба ХВАС

«УЖЕ ДВА РОКИ, ЯК МИ ТУТ, А ЇХАЛИ З ДУМКОЮ, ЩО ЦЕ НЕНАДОВГО...»

Село Добропілля Херсонської області, звідки родом 29-річна Тетяна Падалка, загарбники окупували з перших годин війни. «Осьмії ранку телефонним дзвінком нас розбудила сусідка і тривожно сповістила, що почалася війна, – пригадує Тетяна. – Ми не повірили, думали, що це жарт якийсь. Коли вийшли на вулицю, то почули і побачили навколо жах. Долинали звуки вибухів, було чути гул важкої військової техніки, над нами низько літали вертольоти...»

Усвідомити, що почалась війна було неможливо, зізнається співрозмовниця, адже вчора ще у всіх були свої справи, кожен щось планував. У той страшний день люди кинулися в магазин, за годину полиці стали порожні. До вечора в селі уже всі дороги перекрили. «Страшно було, коли дивились новини, боялися за дітей. Над селом постійно літали ракети, винищувачі... Ми бачили, як вдалині горіло від уламків, піднімалися в небо клуби диму...»

Два місяці вони жили в окупації, у невідомості та страху. Готували про всяк випадок підвали для сховища. Але найбільше Тетяна переживала за донечку, якій на той час виповнилося 7 років. Тож наважились виїжджати туди, де безпечніше.

Фото з архіву Тетяни ПАДАЛКИ.

Свято першого дзвоника у рідному селі Добропілля: Тетяна, Павло та донька-першокласниця Христина.

«Їхали з однією думкою, що це все ненадовго. Але у квітні вже буде два роки, як ми з Христинкою тут. Я виїхала з дитиною, батьки і чоловік залишилися на окупованій території. У кожного своя історія евакуації – кого повертали назад, кого роздягали. У нас, дякувати Богу, дорога пройшла без надзвичайних випадків, проїхали вісімнадцять російських блокпостів, поки

читься – і ось-ось повернемося додому... Пройшов місяць-другий, уже літо, треба визначитися зі школою для дитини, тоді почала шукати роботу, бо сидіти на місці – не вихід. На це пішло чотири місяці, адже роботодавці переживали, що переселенці не можуть бути постійними працівниками. Я зареєструвалась у центрі зайнятості. Через місяць мені запропонували

«**Ми спілкуємось через телеграм, але зайвого нічого не говоримо. Почули голос, все добре, всі живі-здорові, і на цьому все.**»

добрались до наших. У Камені-Каширському нас прихистила тітка, у неї й зараз живемо», – розповідає жінка.

ЧОЛОВІК ВИЇХАВ З ОКУПАЦІЇ ТА ВІДРАЗУ ПІШОВ У ВІЙСЬКОМАТ

Тетяна ділиться, що найважче у той час було морально: «Розумієш, що навколо чужі, незнайомі люди. Ти не вдома, у чужих стінах. Переживаєш за рідних, які в окупації, чекаєш з надією, що скоро все скін-

роботу продавцем у магазині, де зараз і працюю».

Чоловік Павло виїхав з окупованого села через півтора року. Уже тоді, коли його почали змушувати виготовляти російський паспорт. Приїхавши до сім'ї, одразу пішов у військкомат та став на захист рідної держави, на службу у ЗСУ. «Це його свідоме і виважене рішення, – каже жінка, – бо хто, як не ми». На війні і рідний брат Тетяни, а його дружина з дитиною теж знайшли прихисток у Камені-Каширському.

«Я ХОЧУ ЖИТИ, ЯК РАНІШЕ»

Із теплотою в голосі та усмішкою Тетяна розповідає про свою малу батьківщину – рідне село Добропілля. Там вона народилась і провела все своє життя, звідти стільки щасливих спогадів про дитинство та юність. Там зародилась їхня сім'я. Згодом працювала соцпрацівником, доглядала за людьми похилого віку та інвалідами. Жили вони зовсім близько від моря. Цей край належить до курортного району Херсонщини. Тож згадки про літо, про приємні миті цієї надзвичайної рідної сторони дуже добрі й зворушливі. Каже, нині у селі лишилося зовсім мало людей, молодь уся повиїжджала. Живуть лише ті, хто «перезувся», та люди похилого віку, яким або нема як виїхати, або чекають на українців. Ждуть визволення і батьки жінки. «Ми спілкуємось через телеграм, – каже Тетяна, – але зайвого нічого не говоримо. Почули голос, все добре, всі живі-здорові, і на цьому все. Їм складно полишати рідне місце, усе те, що надбали, побудували, складно вирушати у далеку дорогу. Вони впевнені, що все буде добре, і кажуть, що нас тут чекають, вдома».

Про рідну домівку не раз згадує 8-річна донька Тетяни Христина. «Вона запитує, коли ми повернемося, я хочу до бабусі, до дідуся, – розповідає співрозмовниця. – Каже: я хочу жити, як раніше, хочу до себе в кімнату, побачити своїх друзів. Але вона все розуміє, що відбувається, не по-дитячому усвідомлює ситуацію».

Тетяна зізнається, що уже налагодила взаємини з місцевими людьми, з'явилися добрі знайомі, які підтримують і допомагають. Але все одно бувають моменти, коли опускаються руки. «Не раз дзвоню до мами і кажу: мені тяжко. А мама мені: ти ж, доню, у нас сильна, ти справишся. Я відповідаю: так, але скільки я можу бути слабкою. І звичайно, тримаюсь, бо зараз слабкою уже не будеш, тільки сильною». ■

* Публікація підготовлена за фінансової підтримки Європейського Союзу. Її зміст є виключною відповідальністю редакції газети «Волинь» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.

■ Пульс тижня

На шкільному ярмарку зібрали понад 60 тисяч гривень

Благодійний захід під назвою «З вірою в Україну» відбувся нещодавно у Седлищенському лицейі, що на Любешівщині

Мирослава СТРУК

Школярі активно долучилися до заходу, підготувавши на ярмарок усіляку смакоту та вироби ручної роботи, а купували їх вчителі, батьки учнів, жителі Седлища й навіть сусідніх сіл, котрі виявили бажання зробити свій внесок у добру справу.

Тож спільними зусиллями під час благодійного заходу вдалося зібрати понад 60 тисяч гривень. Усі виручені кошти спрямують на потреби воїнів-односельчан. ■

Непоміченими сябри не пройдуть

На українсько-білоруському кордоні, зокрема на волинській ділянці, прикордонники встановлюють камери відеоспостереження

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Вони дають можливість відстеження та контролю обстановки на кордоні, а також прилеглий території як у денний, так і в нічний час доби. У разі виникнення будь-якої загрози підрозділи можуть заздалегідь її викрити та вчасно й оперативно зреагувати на зміни в обстановці.

Як повідомляє пресслужба Луцького прикордонного загону, зображення виводяться на центри управління службою, з яких прикордонники й керують камерами задля відстеження ситуації на лінії держрубежу. Передача зображення відбувається через сучасні засоби зв'язку. ■

Шестеро спортсменів громади отримають стипендії Любешівської селищної ради

1500 гривень виплачуватиметься кожному щоквартально

Богдана КАТЕРИНЧУК

У цьому році стипендії призначені Богданові Бубалу, Дмитрові Трушику – вихованцям спортивного клубу «СКІФ», Христині Понікарчик, Марті Дусик – Любешівської ДЮСШ, Антону Мусі, Олександрові Василюку – спортивного клубу «УДАР».

До речі, Любешівська селищна рада запровадила такі стипендії для кращих спортсменів громади, починаючи з 2019 року. Призначаються вони тим, хто успішно виступає за Любешівську селищну раду. Зокрема, є переможцями або призерами офіційних кубків та чемпіонатів України, Європи, світу з олімпійських видів спорту серед юнаків, юніорів та дорослих чи були учасниками Олімпійських ігор або юнацьких Олімпійських ігор, стали переможцями або призерами офіційних кубків та чемпіонатів України, Європи, світу з неолімпійських видів спорту серед юнаків, юніорів та дорослих... ■

■ Погода

Лютій не питатиме, чи взутий...

Прогноз погоди на найближчі дні від Волинського гідрометеоцентру

1 лютого буде мінлива хмарність. Вночі без опадів, вдень місцями невеликий дощ. Вітер західний, 7–12 м/с. Температура протягом доби 1–6° із позначкою «плюс».

2 лютого на Волині буде мінлива хмарність. Невеликий дощ. Вітер західний, 7–12 м/с. Температура вночі 0–5° тепла, вдень 2–7° вище нуля.

3 лютого очікується знову мінлива хмарність, дощ. Вітер західний, 5–10 м/с. Температура вночі від 1° до 6° тепла, вдень від 3° до 8° із позначкою «плюс». ■

■ У номер!

У Луцьку керівників ЖЕКів оштрафували за слизькі тротуари

З посадовців стягнуть 50% місячного заробітку

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На фейсбук-сторінці міський голова Ігор Полішук повідомив, що з огляду на численні звернення щодо несповоданих тротуарів він особисто провів перевірку. На його думку, найгірша ситуація у дворах, на пішохідних доріжках та міжбудинкових проходах, за які відповідають ЖЕКи, а також на деяких прибудинкових територіях ОСББ. «У зв'язку з неналежним виконан-

ням обов'язків застосовую до кожного керівника комунального ЖЕКу санкцію у вигляді штрафу на 50% місячного заробітку. Головам ОСББ наголошую на необхідності здійснення догляду за прибудинковою територією незалежно від статусу земельної ділянки під багатоквартирним будинком, де створено ОСББ», – написав він.

Як повідомляло «Суспільне Луцьк», упродовж трьох днів в обласному центрі щодо слизьких тротуарів надійшло 53 звернення. Керівник департаменту ЖКГ Микола Осіюк заявив, що найбільше лучани скаржаться на тротуари, за які відповідають ОСББ або управителі. Що ж до тротуарів, за які безпосередньо відповідає департамент, нарікань не було. ■

У прирічкових селах очікується підтоплення

Волинські синоптики попереджають, що в останні січневий та в перші лютевий дні на річках басейну Прип'яті триватиме послаблення та місцями очищення річок від льоду

Олена ВОЛИНЕЦЬ

За інформацією Волинського обласного центру гідрометеорології, очікується поступовий підйом рівня води на 0,1–0,5 метра порівняно з рівнями на ранок 29 січня. Як наслідок – на Волині, зокрема в прирічкових населених пунктах Камінь-Каширського району, відбуватиметься подальше затоплення заплав, сільськогосподарських угідь та господарських споруд. Рівень безпеки – I, жовтий. ■

■ Редакційний щоденник

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу **заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК**

«...РОБОТОЮ ДЛЯ ДУШІ» НАШОЇ ЗЕМЛЯЧКИ ЗА КОРДОНОМ

Торік у вересні наша газета розповідала про те, як уродженка села Сереховичі, що на Старовижівщині, Юлія Євтушик, котра вже 23 роки живе в італійському місті Форлі, перекладає книжку свого земляка, Почесного громадянина Волині, міста Луцька і Старовижівського району Андрія Бондарчука «Уклін ангелу». Пані Юля, як сама говорила під час розмови, з натхненням працює над перекладом, бо «цього разу «робота для душі» особлива, оскільки пов'язана із щемливо-трагічною сторінкою в історії України – нехай італійці прочитають про неї».

Наше спілкування й надалі тривало, тож була можливість дізнатися про те, що жінка, працюючи над перекладом, ще й при кожній нагоді старається пропагувати цю книжку ще до її виходу у світ італійською мовою. Восени вона разом із невісткою Іриною взяла участь у заході, організованому в музеї Сан Доменіко (колишній церкві й монастирі) клубом демократів під егідою Дитячого фонду ООН, ЮНІСЕФ – світового лідера із захисту прав дітей. Волинянки в ролях читали уривок з книжки «Уклін ангелу», де автор відтворює трагічну сторінку в історії України, зокрема долю хлопчика, який у роки, коли голод косив людей, шукав порятунку на Заході України. Анастасія Батіг із Хмельницького, котра теж живе на Апеннінах, грала на бандурі, виконувала українські пісні. Ведучий дійства – колишній мер міста Форлі Давіде Дрей (планує знову балотуватися на цю посаду) – розповідав про автора книжки Андрія Бондарчука, наголошуючи, що він не лише публіцист, письменник, а й парламентар – народний депутат Верховної Ради 1-го скликання Незалежної України.

Волинянка Юлія Євтушик переклала для італійців книжку про Голодомор

Вона буде видана на пожертви потенційних читачів

Працюючи над перекладом книжки «Уклін ангелу», наша землячка разом із невісткою Іриною пропагує її ще до виходу у світ італійською мовою.

Юлія Євтушик: «Зараз почну піднімати усіх мені тут знайомих на збір коштів для того, щоб видати книжку».

Фото з архіву Юлії Євтушик.

«**Хоч торік і не стало Сільвіо Берлусконі, який був вірний путіну, телеканали, преса, які формують громадську думку, залишилися за його спадкоємцями – сином та дочкою. Це дає свій результат.**»

А січневого дня, коли ми з Юлією Євтушик обмінювалися вітаннями в новому 2024 році, наша землячка повідомила, що вже закінчила роботу над перекладом: «Зараз почну піднімати усіх мені тут знайомих на збір коштів для того, щоб її видати». Аби привернути увагу до книжки «Уклін ангелу», за порадою відомого у Форлі журналіста П'єтро Карузо, з яким жінка знайома, будуть надіслані листи у Консульства України в Мілані і Римі. А вже з листами-відповідями від консулів можна буде їхати у видавництво, звертатися до благодійних організацій. «Карузо – дуже великий оптиміст. Він мені сказав, що у нас є багато фондів та виховання молоді. У Форлі є Карітас (від слова «пожертва»), де збирають кошти від продажу пожертвувань мешканців міста – книжок, речей, меблів тощо. Вони теж будуть задіяні. І комуна допомагає у випадку потреби».

Одне слово, книжка буде видана на пожертви потенційних читачів, бо одноосібно, за словами Юлії, неможливо назбирати потрібну суму.

«**...ЧОМУ «ПРО УКРАЇНУ В ІТАЛІЇ БІЛЬШЕ НЕ ГОВОРЯТЬ»**»

До речі, в одному з перших повідомлень з приводу того, що переклад книжки про Голодомор в Україні завершено – «зараз почну піднімати усіх мені тут знайомих на збір коштів аби її видати», вловлювався сумнів Юлії Євтушик у тому, чи ж успішною буде ця акція. Він впливав із короткої, але промовистої фрази: «Про Україну більше не говорять». За словами нашої землячки, якщо на початку повномасштабного вторгнення росії в нашу країну не лише діаспора, а й самі італійці активно допомагали Києву, то тепер ця завязька помітно загальмувало. «Власне, говорять про Україну, але з проросійськими наративами, –

аргументувала свою думку пані Юлія. – А це, я вважаю, ще гірше, ніж мовчати. Справа в тому, що хоч торік і не стало Сільвіо Берлусконі, який був вірний путіну, телеканали, преса, які формують громадську думку, залишилися за його спадкоємцями – сином та дочкою. Це дає свій результат. Оскільки війна затягнулася, то зараз від італійців можна почути: мовляв, скільки можна вмовляти – люди гинуть, тож треба сидіти за стіл переговорів і шукати примирення. А ми ж добре знаємо: коли Україна зараз піде на уступки заради перемир'я чи замороження конфлікту, то росія на цьому не заспокоїться і з часом знову піде війною.

Почуте від пані Юлії (те, що вона, як зазначає, знає особисто), по суті, збігається з думками щодо ситуації в Італії, які викладені, наприклад, в одній із публікацій інтернет-видання «Європейська правда». Прем'єрка Джоржа Мелоні, яка змінила на посту Маріо Драгі, котрий «заразив усіх вірусом допомоги Україні», так само перейшла до безальтернативної підтримки нашої країни, бо «без Європейського Союзу Італія не зможе вийти зі своєї фінансової кризи», а «проукраїнська політика Італії полегшує її діалог із Брюсселем». Загалом же після початку повномасштабної війни на Апеннінах не відбулося того перетворення, яке сталося з урядом та прем'єркою Мелоні. Досі, як стверджує в цій публікації італійська авторка Ярина Груша, з котрою розмовляв редактор «Європейської правди» Сергій Сидоренко, ставлення до України й росії тут – 50 на 50. Залишається частина італійців, які не можуть повірити, що світ можливий без росії, або й що «велику росію» взагалі можливо перемогти. «Досі є навіть переконання, що людство не зможе жити без росії, і тим більше без неї не виживуть італійці...»

До цього, як мовиться, руку добряче докладають і самі росіяни, яких, як розповідає пані Юлія, в Італії багато: «Вони об'єднують й проводять різні проросійські заходи. А українців тут, у Форлі, мало – десь тисяча. І всі ми працюємо, тож і не можемо

організувати так само активно акції на підтримку України. Тому я намагаюся у соцмережах, коментуючи ту чи іншу подію, публікацію, розповідати правду про цю страшну загарбницьку війну, розв'язану путіним».

«**...ЩО «ЛЮДИ ВСЕ БАЧАТЬ, ВСЕ ЗНАЮТЬ»**»

Але не лише менталітет італійців визначає те, що ставлення до України й росії тут – 50 на 50. М'яко кажучи, не на користь нашої країни, особливо в час війни, – корупція. Ще торік восени Юлія Євтушик говорила: «Не знаю, чи ви про це напишете, але скажу: як ми чуємо, що одні збирають по гривні на допомогу захисникам, а інші розкрадають мільйонами, то руки опускаються. Ну як це так? Як можна так робити, коли твоя країна в біді? Пригадую, коли в перші місяці великої війни ми збирали першу допомогу військовим та цивільним, які постраждали від бойових дій, то одна італійська сім'я (чоловікові вже 98, а дружині – 92 роки) дала мені для української армії 500 євро зі щирими словами: «Бери, це від нас!». Тим часом це для них велика сума – вистачило б на харчування впродовж місяця. Як таким людям пояснити ті зловживання в Україні, про які повідомляють ЗМІ?».

У недавньому спілкуванні з нашою землячкою знову про це зайшла мова: «Скоро два роки, як почалося повномасштабне вторгнення. Тим часом, коли одні гинуть, страждають, втрачають рідних, залишаються без даху над головою, інші багатіють. Тут, в Італії, дивуються, що високі посадовці українців статки свої примножують, дорогі автомобілі купують, власне, наживаються на війні. Інформацію зараз не сховаєш – люди все бачать, все знають».

...На продовження минулорічних курйозних історій, пов'язаних із закупівлею яєць для військових по сімнадцять гривень за штуку, бушлатів, придбаних Міністерством оборони за завищеними цінами, – скандал довкола родини львівського бізнесмена Ігоря Гринкевича. Підприємцю оголошено підозру у розкраданні більше мільярда гривень, які мали йти на потреби Збройних сил України, зокрема, на одяг для військових. На жаль, «конвеєр» таких злочинів не зупиняється. Хоч-не-хоч, а так і просить, може й грубуватиме, але відповідне до ситуації, запитання: «І коли вже нажеруться?» ■

■ Пульс дня

На Волині вперше відбулися змагання із зимової риболовлі імені Романа Карпюка

Ініціатива таким чином вшанувати пам'ять депутата обласної ради, відомого спортивного функціонера та ректора Академії рекреаційних технологій і права належить вишу, який він очолював, а також Федерації риболовного спорту Волині

Богдана КАТЕРИНЧУК

За Кубок пам'яті професора Романа Карпюка під час першого турніру із зимової риболовлі змагалися 15 команд і понад три десятки учасників. У відкритті меморіальних змагань, інформує Волинська обласна рада, взяли участь голова Волинської ради Григорій Недопад, ректорка Академії рекреаційних технологій і права, депутатка обласної ради Людмила

Стасюк, очільник профільної депутатської комісії Віктор Галан-Влащук, директор Західного центру олімпійської підготовки Олег Вегнер, а також члени родини Романа Карпюка.

«Започаткування змагань його імені – це, як на мене, найкращий спосіб пошанування світлої пам'яті Романа Петровича. Значну частину свого часу і душі він віддавав спорту, а зимова риболовля була для нього способом відновлення сил. Під час таких змагань, на жаль, його зірка передчасно згасла. Він був різнобічно талановитим і харизматичним, дієвим та активним, прагнув змінювати цей світ на краще і мотивував до цього інших. Великий життєлюб і оптиміст, він надихав багатьох людей. І саме таким ми завжди будемо пам'ятати Романа Карпюка – товариша, колегу, наставника, громадянина і достойного чоловіка», – сказав Григорій Недопад. ■

На спомин про Романа КАРПЮКА

9 січня виповнилось два роки, як немає з нами заслуженого тренера України, доктора педагогічних наук, професора, одного із засновників Академії рекреаційних технологій і права, просто чудової непересічної людини

КАРПЮКА Романа Петровича... Цього року, 31 січня, йому виповнилось би 60 літ з дня народження.

Сьогодні, у страшних реаліях війни, щоденних клопо-

тах та буденних проблемах ми особливо гостро відчуваємо, як нам усім не вистачає підбадьорливих слів, слушної, мудрої й цінної поради Романа Петровича, його надійного плеча.

Якби не передчасна смерть, Роман Карпюк продовжив би свою невпинну працю для благополуччя академії, спорту та нашої держави. Його досягнення стали б фундаментом для нових звершень та розширення горизонтів усфері науки, освіти та спорту.

Світла пам'ять про Романа Карпюка надихатиме нас на нові звершення та досягнення. Він був неймовірним авторитетом, беззаперечним взірцем для наслідування, на власному життєвому прикладі навчав ніколи не зупи-

нятися перед труднощами, впевнено і наполегливо йти до поставленої мети та сміливо підкоряли нові життєві вершини, вселяв у кожного з нас віру у власні сили.

Його невичерпна енергія, пристрасть і прагнення до досягнень залишать свій слід в серцях тих, хто був поруч.

Колектив Академії рекреаційних технологій і права докладає максимум зусиль, щоб гордо нести естафету, яку передав Роман Петрович, намагається робити усе для розвитку та процвітання нашої академії.

Вічна пам'ять Вам, Романо Петровичу, та низький уклін.

Колектив Академії рекреаційних технологій і права

■ **Невигадана історія****Собака уміє за любов платити любов'ю. А рідні діти?**

Фото із сайту ukr.net.

«Чекаєш? Тільки ти мене чекаєш».

«**На Маринку дивились, як на чужу. Звісно, не чужа вона їм, але й не рідна. Бо ж саме коли росли, та була на заробітках, а з'явилась у їхньому житті, як уже вийшли із віку дитячого.**»

Анна **КОРОЛЬОВА**

Марія – старша доня Маринки, жила у містечку, що за сорок хвилин від їхнього села. Ніби відстань і невелика, але для доньки вибратись до матері в село – що на Марс летіти: все ніколи, нема як або й нема потреби.

Згадала Маринка, як доня просила її допомогти із придбанням цієї квартири, як дякувала, коли мама на сорокаріччя подарувала ключі. Аж сльозу пустила жінка, бо ж то були найтепліші спогади.

Звісно, не залишила Маринка доньку і після купівлі квартири без допомоги – передавала гроші і на ремонт, і на придбання техніки. Ну а звідки ті тисячі мала взяти учитель з двома дітьми?

Подзвонила у двері, прислухалась. Там лунала музика і сміх. Донька відчинила не відразу, а побачивши маму, знітилась:

– Ой, а в нас гості. Ти щось хотіла, мамо?

Маринка лиш руками за-

махала. Сказала, що заскочила між автобусами. Передала доньці гостинців із села, хотіла ще щось сказати, але не встигла навіть – та зачинила двері. У квартиру маму не запросила, навіть за потрібне не вважала. Та й навіщо, у неї ж гості.

Побрела Маринка на вокзал і така сіла в автобус, вирішила поїхати до сина в село. Андрій оженився дуже рано, але Маринка його підтримала, бо бачила, що невістка і справді хороша дівчина. Для Маринки Полінка – невісточка, з першого ж дня і «донечка», і «хороша моя». Відчувала Маринка, що та її сторониться, але думала, що згодом Поліна звикне до нової родинки і прихилиться до неї.

Ще будучи на заробітках, вона допомогла сину придбати його першу фуру, аби той перевозив зерно. Справа пішла і нині він тримає вже сім таких машин. На нього вже працюють, хоч і сам він

з-за керма не виходить. Гарно живуть, але зайняті вічно, все ніяк до неї вибратись не можуть.

Приїхала вже поночі. Набрала сина, що вже в селі, аби вийшов, зустрів. З телефонної трубки чула, що й той гостей має, але вже за мить біля зупинки його машина пригальмувала.

– А ти як відчувала, – радо мовив, обійнявши. – Нам святи вечерю принесли, традиція у нас така. От добре, що й ти приїхала.

У домі було людно і весело. Стіл був накритий багато. З Маринкою привітались, розпитали, як справи, для гостинців та й забули про її існування.

Онуки сиділи поруч матері Полінової, щось їй розповідали, пізніше менше й заснуло у бабусі на руках. На Маринку дивились, як на чужу. Звісно, не чужа вона їм, але й не рідна. Бо ж саме коли росли, та була на заробітках, а з'яви-

лась у їхньому житті, як уже вийшли із віку дитячого.

Прикро вразило жінку й те, що та гостина була запланована давно – і син у рейс не поїхав, бо ж приймати мав того дня гостей. Про те, аби запросити матір, або її відвідати на свята, і мови не було.

Наступного дня Маринка вже їхала додому. Дивилась у вікно – і не бачила дороги, бо думки важким каменем лежали на душі, затуляючи все навколо. Згадувала минуле і все ніяк не могла зрозуміти, де ж помилилась. Ніби жила заради дітей, уся себе їм віддала. Роками життя свого за їхнє благополуччя розплатилась, а нікому тепер не потрібна. Одна в дім не впустила, а другий і не згадав би, якби сама не напросилась.

Зі сльозами на щоках вийшла Маринка з автобуса в рідному селі. Брела, повисши голову, навіть очей не піднімала. Аж тут почула радісне дзвечання. Назустріч сільською дорогою мчав її пес Матрос. Зачувши господиню, він урвав цеп і біг, перестрибуючи перешкоди. Лець до землі господиню не поклав, так уже стрибав довкола, намагаючись будь-що облизати руки й обличчя.

Маринка, просто на брудний асфальт стала навколішки. Міцно обійняла свого Матроса і гірко розплакалась:

– Чекаєш? Тільки ти мене чекаєш...

Так і пішла з Матросом на руках до своєї хати. Ну що ж, вона справді не сама. У цілому світі вона таки для когось важлива, хай там що, а важлива. А діти? Можливо, колись, вони і зрозуміють, а поки...

А поки Маринка погодує Матроса. ■

■ **Спорт****Артем Федецький назвав президента УЄФА «імпотентом»**

Фото із сайту uefa.com.

«Не має права президент УЄФА озвучувати такі тези на загал».

Бо головна футбольна структура Європи боїться участі збірної України у Євро-2024

Петро **ПАС**

Президент УЄФА Александер Чеферін висловив занепокоєння щодо безпеки під час Євро-2024, яке відбудеться у Німеччині, якщо туди потраплять Ізраїль чи Україна.

«У ці божевільні часи, коли геостратегічно світ божеволіє, найбільше занепокоєння викликає безпека. Я боюся не лише стадіонів, тому що стадіони, я впевнений, будуть захищені належним чином. Але вболівальники будуть по всіх містах і містечках...» – заявив 56-річний президент УЄФА, уродженець Словенії Александер Чеферін, маючи на увазі можливі напади хуліганів, які підтримують кремль, оскільки росію через вторгнення в Україну не допустили до кваліфікації Євро-2024.

Чеферін пообіцяв, що ця заборона залишатиметься чинною на найвищому рівні, поки триває війна. Водночас він хотів би пом'якшити її для молодіжних команд, щоб уникнути «промивання мізків»

російським дітям й щодо ненависті до Заходу й покарання їх за те, в чому вони не винні.

Як відомо, плани зробити це минулого року були зірвані через негативну реакцію. Сподіваємося, так буде й надалі. Тим часом колишній гравець національної збірної України, уродженець Волині Артем Федецький прокоментував слова президента УЄФА щодо участі української збірної до Євро-2024.

«Дуже дивно чути такі заяви Чеферіна, оскільки Словенія теж проходила через війну свого часу. Або Хорватія, як розповідав Даріо Срна. Цікаво, що перед матчем проти Італії у кваліфікації на Євро-2024 схожі заяви вже лунали від Чеферіна. Тобто, без Італії Євро-2024 неможливо уявити,

а Україна там не потрібна, так виходить з його слів? (Нагадаємо, у заключному і вирішальному матчі проти Італії – 0:0 – суддя на 90 + 3 хвилині поєдинку не призначив пенальті у ворота італійців, коли збили Михайла Мудрика. – Ред.)

Замість того, щоб робити все можливе, аби підтримати Україну в такий важкий час, і наших військових, і народ України, який завдяки футболу може абстрагуватись від цих подій, лунає ось таке. У мене, чесно кажучи, немає слів. Так не може бути! З його слів втрагало виходить, що він підтримав російське вторгнення в росію. Висловився, як імпотент, вибачте мене на слові. Так не можна. Гравці збірної України теж це читають, усе бачать. Не має права президент УЄФА

озвучувати такі тези на загал. Це просто нонсенс», – наголосив Артем Федецький.

Нагадаємо, що фінальна частина Чемпіонату Європи з футболу 2024 року стартує в Німеччині 14 червня.

Україна посіла третє місце у кваліфікації на Євро-2024 у групі за участі Англії, Італії, Північної Македонії та Мальти. Однак «синьо-жовті» зберігають шанси на вихід у фінальну частину Чемпіонату Європи через плей-оф, де Україні потрібно пройти двох суперників у так званому «Шляху В». Першим опонентом України у плей-оф за вихід на Євро-2024 стане збірна Боснії й Герцеговини, з якою українці зіграють 21 березня. У фіналі потенційним суперником підопічних Сергія Реброва буде Ізраїль або Ісландія.

Переможець «Шляху В» зіграє на Євро-2024 у групі Е, куди за результатами жеребкування вже потрапили Бельгія, Румунія та Словаччина.

До речі

Відомого волинського тренера та голову Асоціації футболу Волині Віталія Кварцяного позбавили права голосу в Українській асоціації футболу, яку очолив легендарний форвард Андрій Шевченко, а Сергій Ребров став його заступником. Віталій Валерійович як почесний член УАФ може бути на засіданні виконкому, але права голосу більше не матиме. ■

■ **Що віщують зорі?****Гороскоп на 5–11 лютого****ОВЕН** (21.03 – 20.04)

Якщо ви добре працювали останнім часом, то можете розраховувати на визнання й успіх. А якщо часом лінувалися, то отримати на горіхи. На цьому тижні ви з великою ймовірністю можете захворіти на ГРВІ. Бережіть ніс, горло і вуха. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – середа.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Приділіть увагу своєму внутрішньому світу. Дозвольте собі трохи розслабитися і зайнятися тим, що приносить вам задоволення. Зараз не вдали час для дієт і голодування. У другій половині тижня слід обмежити вживання алкоголю. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Ви зможете ефективно вирішити будь-яке питання, якщо проявите всі свої навички комунікації. Не бійтеся висловлювати свою думку. А ось у плані здоров'я будьте обережні: на цьому тижні для вас високий ризик різних травм. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.*

РАК (22.06 – 22.07)

Протягом цього тижня ви обов'язково маєте сходити в церкву і поставити свічку за здоров'я близької людини на передовій. І подбати про своє. Якщо лікар виписав вам якісь ліки – обов'язково пропийте повний курс. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – середа.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Впевненість у собі – одна з переваг Лева. За допомогою цієї якості вони здатні домагатися неймовірних висот як в кар'єрі, так і в особистому житті. На цьому тижні Леви відчують сильні емоційні гойдалки. Це негативно вплине на ваш сон і може викликати головний біль. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – понеділок.*

ДИВА (22.08 – 23.09)

У вас з'являться несподівані можливості для самореалізації. Швидше за все, познайомитеся з впливовою людиною, яка допоможе вам значно поліпшити ваше життя. Протягом тижня знайдіть час для візиту до стоматолога. *Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Не думайте, що ви з усім можете впоратися власними силами. Кожній людині потрібен надійний партнер, на якого можна покластися. Шукайте його! На цьому тижні Терезам варто нарешті пройти всі необхідні медичні обстеження. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

На вас чекає цікава пропозиція, але протягом тижня Скорпіони часто будуть відчувати головний біль, запаморочення, сильну слабкість. Набралася енергії допоможе масаж, косметологічні процедури, трав'яні чаї. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.*

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Стрільцям варто бути трохи добрішими до людей. Якщо ви будете з ними тільки сваритися, то ні до чого хорошого це не приведе. Наприкінці тижня й у вихідні рекомендується відмовитися від алкоголю і куріння. *Сприятливий день – середа, несприятливий – п'ятниця.*

КОЗЕРІГ (22.12 – 20.01)

Козероги можуть отримати визнання від начальства. Астрологи кажуть, що вас можуть щедро винагородити за всі зусилля і талант. Але у Козерогів у ці дні – підвищений ризик травм, ударів і переломів. Не носіть підризик і не піднімайте важкі речі. *Сприятливий день – субота, несприятливий – четвер.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Ви можете залучити в своє життя неоднозначну людину. З одного боку, вона може здатися вам доброю і милою, але насправді у неї можуть бути не найкращі наміри щодо вас. *Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

Цього тижня утримайтеся від вживання алкоголю, бережіть серце, контролюйте артеріальний тиск. Особливо небезпечним буде цей період для Риб з гіпертонією. Обов'язково носіть серцеві таблетки з собою в сумці. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.* ■

ЧЕТВЕР, 1 ЛЮТОГО

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1"
9.30, 11.00, 12.30, 13.45 "Міняю жінку"
15.00 Мелодрама "Титанік"
19.00 Бойовик "Швидкість - 2: круїз під контролем"
21.40, 22.35 Т/с "Доктор Хаус - 2"
23.30, 0.25, 5.35 Т/с "Морська поліція: Лос-Анджелес - 3"
1.20 Х/ф "Мюнхен"
4.05 "Інформаційний марафон "Єдині новини"

Мартою Оліярник та Антоном Борковським **17.10** Хроніки інформаційної війни **17.45** Судовий контроль з Тетяною Шустровою **21.00** BBC News Україна **21.15** Говорить Великий Львів **23.00** Свобода Live

МЕГА

6.00 Містична Україна **6.50**, 0.40 Правда життя **7.25** Шість соток **8.25** Удачний проєкт **10.00** Історії війни **10.50** Речовий доказ **12.00** Скептик **12.55** Війна всередині нас **13.50** А ти знав? **14.50**, 20.50 Голуба планета **15.50**, 22.50 По той бік великого екрана **16.50**, 21.50 Дика Індія **17.50** Дикий Індокитай **18.50** Астронавти: найважча робота у Всесвіті **19.50** Мавпи-шахраї **20.20**, 2.50 Досьє Голлівуда **23.50** Подорож Магеллана у пошуках островів спецій **1.30** Тут Люди **2.10** Сенсациі екрана **3.40** Судить самі

СТБ

3.20 МастерШеф. Битва сезонів **8.50** Т/с "Комісар Рекс" **10.35**, 23.55 Т/с "Агенти справедливості"
13.25 Т/с "Сліпа" **17.20** Т/с "Слід" **20.00** Т/с "На лінії життя" **21.55** Т/с "Черговий лікар"

ICTV

3.00, 1.30 Т/с "Відділ 44" **3.15**, 23.40, 0.10 Шварка **5.15** Секретний фронт **6.00**, 7.55 Антисомбі **7.00** Ранок у великому місті **9.05**, 18.00 Т/с "Топтун" **11.55** Т/с "Смертельна зброя" **16.00** Х/ф "Той, хто мене обирає" **19.55** Т/с "Дільничний з ДВРЗ - 2" **21.45** Х/ф "На відстані удару" **0.00** Звернення Президента України

НОВИЙ КАНАЛ

3.10 Знають навіть діти **3.45** Екси **5.35**, 9.01 Кохання на виживання **9.00** Загальнонаціональна хвилина мовчання **9.10**, 2.25 Аферисти в сітях **11.00** Т/с "Надприродне"

12.55 М/ф "Думками навиворіт" **14.40** Х/ф "День патріота" **17.10** Х/ф "Точка обстрілу" **19.00** Х/ф "Теорія змови" **21.50** Х/ф "Розплата" **23.50**, 0.10 Х/ф "Любстер" **0.00** Звернення Президента

ПІКСЕЛЬ

6.00, 23.30, 4.00 М/с "Безпека життя з Ембер" **6.30** ТiВi Абетка **7.00** Зірки-Малюки **7.30**, 22.30, 5.00 М/с "Сердиті пташки" **8.00**, 13.30 Online-садок НУМО (UNICEF) **8.30**, 13.50 А ти знав? **14.50**, 20.50 Голуба планета **15.50**, 22.50 По той бік великого екрана **16.50**, 21.50 Дика Індія **17.50** Дикий Індокитай **18.50** Астронавти: найважча робота у Всесвіті **19.50** Мавпи-шахраї **20.20**, 2.50 Досьє Голлівуда **23.50** Подорож Магеллана у пошуках островів спецій **1.30** Тут Люди **2.10** Сенсациі екрана **3.40** Судить самі

К-1

3.00 Т/с "Голос з минулого" **5.50** Т/с "Ми - сім'я" **7.15** М/с "Міа та я" **8.10** Т/с "Академія танцю" **1.00**, 2.20 "Спеція" **11.05**, 1.15 "Україна вражає" **12.05**, 0.30 "Навколо М" **13.00**, 19.15, 22.50 "Орел і Решка" **13.55**, 19.00, 21.00 "Орел і Решка. Навколо світу" **14.45** "Орел і Решка. Курортний сезон (укр)"

2+2

6.00, 5.10 "Джедаї" **6.20**, 23.35 Т/с "Опер за вилкомом-4" **8.15**, 10.50 Т/с "CSI: Місце злочину" **12.35**, 1.25 "Загублений світ"

16.15 Х/ф "Під водою" **18.05** Х/ф "Велогонка без правил" **20.00** Х/ф "Наглядч" **21.50** Х/ф "Спадщина: Холодна кров" **3.40** "Інформаційний марафон "Єдині новини"

XSPORT

6.00, 14.35, 0.00 Вечір боксу. Артем Далакян - Сейго Акуї **7.40** Х/ф "Грейт" **9.30** Дикий гаджет **10.20**, 11.05, 12.05, 12.35, 13.20, 14.05, 15.35, 17.45 Телемагазин **10.35** Світовий бокс. Тижневик **11.35** Блог **12.20**, 13.05, 13.50 Бокс **15.50** Х/ф "Тринадцятий поверх" **18.00** Теніс. Кубок Девіса. Кваліфікація. Україна - США. День 1. Пряма трансляція **22.00** Х/ф "Біжи, товстун, біжи" **1.30** Інформаційний марафон

ТЕТ

6.00, 1.30, 2.55, 3.45, 5.25 Одного разу під Полтавою **8.00** Моя суперродина **10.00** Х/ф "Русалонька" **12.00** Т/с "Касл" **16.00** Т/с "СидОренки - СидорЕнки" **20.30** Х/ф "Мумія" **23.00** Х/ф "Мулан" **2.30**, 3.20 Танька і Володька **5.00** Країна У.2.

НТН

5.10 "Історії війни. Танок скорботи" **6.00**, 11.10, 17.30, 22.45 "Речдок" **7.45** "Видаковий свідок. Навколо світу" **8.20** "Видаковий свідок. Катастрофи" **8.55**, 12.55, 0.50 "Видаковий свідок" **14.05**, 19.20 Т/с "Елементарно" **15.50**, 21.00 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" **0.30** "Шукаю тебе" **1.55** "Правда життя. Професійні байки" **3.00** "Речовий доказ" **4.10** "Таємниці світу"

П'ЯТНИЦЯ, 2 ЛЮТОГО

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1"
9.30, 11.00, 12.30, 14.00, 15.30, 17.00 "Міняю жінку"
19.10, 20.30 "Світ навиворіт. Україна"
21.35 Драма "Рейс"
0.15 Х/ф "Розкрадачка гробниць: Лара Крофт"
2.30 "Інформаційний марафон "Єдині новини"

МЕГА

6.00 Містична Україна **6.50**, 0.40 Правда життя **7.25** Шість соток **8.25** Удачний проєкт **10.00** Тут Люди **12.00** Скептик **12.55** Війна всередині нас **13.50** А ти знав? **14.50**, 20.50 Голуба планета **15.50**, 22.50 По той бік великого екрана **16.50**, 21.50 Дика Індія **17.50** Дикий Індокитай **18.50** Подорож Магеллана у пошуках островів спецій **19.50** Досьє Голлівуда **23.50** Усама Бен Ладен: Особисті і зблизка **1.30** Історії війни **2.10** Сенсациі екрана **3.25** Незламні діти. Я чекаю **3.40** Прихована реальність

5 КАНАЛ

6.00, 7.10, 7.45 Гра долі **7.00** Служба розшуку дітей **8.15**, 1.45 Лінійка документальних серіалів **9.00** Хвилина мовчання **9.01**, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин **9.20**, 10.15, 15.20, 16.15, 17.30, 18.20, 19.40, 20.10 Марафон "Незламна країна" **11.15**, 12.35 Машина часу **13.20**, 4.00 Д/ф **14.45**, 23.45 Український свідок **19.20** Легендарні воїни **20.40** Особливий погляд **21.45** Бугусов плюс **22.00** Час-Тіме **22.30** Історія для дорослих **22.45** Новини BBC **23.00** Час новин. Підсумки дня **0.00** Лінійка художніх серіалів **3.00** Це Україна!

СТБ

5.30 Т/с "Черговий лікар" **13.45**, 20.00 Т/с "Сліпа" **22.00** Він Воша шоу **0.00** Супербабуся

ICTV

3.05, 6.25, 2.05 Громадянська оборона **5.10** Служба розшуку дітей **5.15** Антисомбі **7.00** Ранок у великому місті **7.55**, 12.30, 17.00, 23.30, 0.10 На трюх **10.00**, 20.35 Дизель Шоу **11.30**, 15.45 Т/с "Вихити за будь-яку ціну" **19.00** Прем'єра Дизель Шоу **0.00** Звернення Президента України **0.35** Х/ф "Священик"

ЕСПРЕСО TV

0.00 Час-Тіме **0.15**, 4.25, 18.15, 22.00 Великий ефір Василя Зими **2.00**, 12.10, 20.00, 21.15 Вердикт з Сергієм Руденком **3.00** Хроніки війни з Ольгою Лень **3.40** Студія Захід з Антоном Борковським **6.00** Хроніки інформаційної війни **6.45** Судовий контроль з Тетяною Шустровою **7.00**, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00 НОВИНИ **7.10**, 8.10, 10.10, 11.10 Інформаційний марафон з Оксаною Височанською та Романом Чайкою **9.00** Хвилина мовчання **9.01** Свобода. Ранок **14.10**, 15.10, 16.10 Інформаційний марафон з Мартою Оліярник та Антоном Борковським **17.10** Війна та зброя з Сергієм Згурцем **21.00** BBC News Україна **23.00** Свобода Live

НОВИЙ КАНАЛ

3.10, 9.35, 2.15 Аферисти в сітях **3.55** Знають навіть діти **4.15** Екси **5.45**, 9.01 Кохання на виживання **9.00** Загальнонаціональна хвилина мовчання **11.20** Т/с "Надприродне" **13.10** М/ф "Поганці" **15.10** Х/ф "13-район: Ультиматум" **17.05** Х/ф "Шанхайський перевізник" **19.00** Х/ф Орліний зір **21.30** Х/ф "Наймаєць" **23.25**, 0.10 Х/ф "Пороженца" **0.00** Звернення Президента **1.55** Служба розшуку дітей

СУБОТА, 3 ЛЮТОГО

1+1
6.30 "Життя відомих людей 2023" **7.00** "Світ навиворіт"
13.00 Бойовик "Падіння олімпу"
15.15 Бойовик "Перевізник"
17.10 Бойовик "Перевізник - 2"
19.00 Комедія "Свати. Абсолютно польська історія"
23.50 "Жінчий квартал 2021 №12"
1.25 "Інформаційний марафон "Єдині новини"

6.00, 1.10 Містична Україна **7.00** Удачний проєкт **8.30** Шість соток **11.30** Правда життя **12.30** Таємниці світу **13.30**, 1.50 Речовий доказ **15.00**, 21.00 Таємниці Тихоокеанського Півдня **18.00** Таємнича Африка **20.00** Дика Індія **0.00** Останній день диктатора

СТБ

6.15, 10.05, 19.00 Т/с "Слід" **9.30** Неймовірна правда про зірок **11.30** Т/с "На лінії життя" **22.45** Х/ф Термінал

ICTV

3.00, 5.45, 9.05, 1.00 Громадянська оборона **3.20**, 7.05, 1.55 Антисомбі **4.15**, 2.50 Т/с "Відділ 44" **6.45** Top 5 фейків **10.05** Х/ф "Багрянний приплив" **12.10** Х/ф "Літак президента" **14.35** Х/ф "На драйві" **16.45** Х/ф "Парк юрського періоду" **19.00** Рандеву **21.35** Невигадані історії **22.00** Х/ф **23.00** Час новин. Підсумки дня **0.00** Лінійка художніх серіалів **1.45** Лінійка документальних серіалів **3.00** Це Україна!

НОВИЙ КАНАЛ

3.00 Знають навіть діти **3.40** Екси **5.20**, 2.25 Аферисти в сітях **8.15**, 9.01 Кохання на виживання **9.00** Загальнонаціональна хвилина мовчання **12.00** М/ф "Ральф - руйнівник" **13.55** Х/ф "Шерлок Холмс" **16.35** Х/ф "Шерлок Холмс: Гра тіней" **19.00** Х/ф "Годзила" **21.35** Х/ф "Конг: Острів черепа" **23.50**, 0.10 Х/ф "Ілма" **0.00** Звернення Президента України

ПІКСЕЛЬ

6.00, 23.30, 4.00 М/с "Безпека життя з Ембер" **6.30** ТiВi Абетка **7.00** Зірки-Малюки **7.30**, 23.00, 5.00 М/с "Сердиті пташки" **8.00**, 14.35, 1.20, 3.00 М/с "Тав Гав Гав" **8.30**, 14.00, 0.30, 3.30 М/с

"Майстерня Бібі" **9.05** Здорове харчування **9.20**, 15.00, 18.30 М/с "Хорообрі зайці" **10.00** М/с "Королівство веселки" **10.30** М/с "Бджілка Мая" **11.00** М/с "Віспер" **11.30**, 19.00 М/с "Робокар Полі" **12.00**, 20.00 М/с "Супергерой Коді" **12.30** М/с "Космічний старт" **13.00**, 21.30 М/с "Геомеха" **13.30** Online-садок НУМО (UNICEF) **14.30** Навички дошкільняти **15.30** М/ф **17.00** М/с "Тру і "Королівство веселки" **0.00** М/с "Місія Блейк" **1.50** Веселі саморобки **2.20** Зірки-Малюки **2.40** ТiВi Абетка

К-1

3.00 Т/с "Голос з минулого" **5.50** "Спеція" **7.05** М/с "Міа та я" **7.30** Х/ф "Кохання чаклунки" **9.35** Х/ф "Ласкаво просимо на борт" **11.20** "Ух ти show" **11.55**, 2.05 "Навколо М" **12.50** "Орел і Решка. Курортний сезон (укр)" **14.35**, 16.00 "Орел і Решка" **15.15**, 18.45 "Орел і Решка. Навколо світу" **0.05** Х/ф "Голем"

2+2

6.00, 4.45 "Джедаї" **8.55**, 0.30 "Загублений світ" **13.40** Х/ф "Майор Пейн" **15.20** Х/ф "Наглядч" **17.05** Х/ф "Робін Гуд" **19.00** Х/ф "Геркулес" **20.45** Х/ф "Хітмен: Агент 47" **22.30** Х/ф "До і після" **3.00** "Інформаційний марафон "Єдині новини"

XSPORT

6.00 Теніс. Кубок Девіса. Кваліфікація. Україна - США. День **7.35** Х/ф "Розбірки в стилі Кунг-фу" **9.30** Дикий гаджет **10.20**, 11.05, 12.05, 12.35, 13.20, 14.05, 14.45

Телемагазин **10.35** Світовий бокс. Тижневик. Прем'єра **11.35** THE FOOTBALL REVIEW **12.10**, 13.05, 13.50, 14.35 Бокс **15.00** Теніс. Кубок Девіса. Кваліфікація. Хорватія - Бельгія. День 1. Пряма трансляція **20.00** Дзюдо. Grand Slam. Париж **21.25** Волейбол. Польська Плюс Ліга. Слєпск (Сувалки) - Барком-Кажани (Львів). Пряма трансляція **23.30** Х/ф "Залюгати на дно в Брюгге" **1.30** Інформаційний марафон

ТЕТ

6.00 М/ф **7.00** М/ф "Суперсімейка" **9.20** М/ф "Суперсімейка 2" **11.50** М/ф "Родина Адамсів" **13.35** М/ф "Родина Адамсів 2" **15.25** М/ф "Тед-мандрівник: Закляття мумії" **17.15** Х/ф "Мумія" **19.45** Х/ф "Мумія повертається" **22.20** Х/ф "Мумія: Гробниця Імператора Драконів" **0.40** Х/ф "Атака кобри" **2.40**, 3.30, 4.40, 5.25 Одного разу під Полтавою **3.05**, 4.15, 5.00 Танька і Володька **3.55** Країна У.2.

НТН

5.30 "Інтернаціональний легіон. Воля без кордонів" **6.00**, 10.35 "Речдок" **7.40**, 12.15 "Видаковий свідок" **9.55** "Винуватці війни" **10.15** "Останній день диктатора" **13.50** "Легенди карного розшуку" **15.00** Т/с "Елементарно" **23.30** "Видаковий свідок. Навколо світу" **2.00** "Правда життя. Професійні байки" **3.00** "Речовий доказ" **4.00** "Таємниці світу"

НЕДІЛЯ, 4 ЛЮТОГО

1+1
6.30 "Життя відомих людей 2023" **7.00** "Світ навиворіт"
11.15 Бойовик "Падіння янгола"
13.45 Бойовик "Швидкість"
16.00 Бойовик "Швидкість - 2: круїз під контролем"
18.40 Бойовик "Ред 2"
21.00 Трилер "КЛЮНИ"
22.50 Драма "Рейс"
1.40 "Інформаційний марафон "Єдині новини"

МЕГА

6.00, 1.10 Містична Україна **7.00** Удачний проєкт **8.30** Шість соток **11.30** Правда життя **12.30** Таємниці світу **13.30** Речовий доказ **15.00**, 21.00 Таємниці Тихоокеанського Півдня **18.00** Таємнича Африка **20.00** Дика Індія **0.00** Останній день диктатора **1.50** Таємниці кримінального світу

СТБ

5.20 Т/с "Агенти справедливості" **13.30** Т/с "Слід" **18.00** Супербабуся **22.30** Супермама

ICTV

3.00, 6.00, 2.40 Т/с "Відділ 44" **4.25** Шварка **11.30** Т/с "Топтун" **19.00** Х/ф "47 ронінів" **21.05** Х/ф "Робін Гуд" **23.10**, 0.10 Х/ф "Священик" **0.00** Звернення Президента України **0.50** Громадянська оборона **1.45** Антисомбі

ЕСПРЕСО TV

0.00 ЕСПРЕСО. Док **1.20**, 4.30 Війна та зброя з Сергієм Згурцем **2.00**, 5.15, 22.30 Beraber. Разом **2.45** Донбас Реаліті **3.15** Вердикт з Сергієм Руденком **4.00** Війна і культура **6.00**, 10.10 Студія Захід з Антіном Борковським **7.00**, 8.00, 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 17.00, 18.00, 20.00 НОВИНИ **7.10**, 8.10, 9.10, 14.00, 15.10 Інформаційний марафон з Оксаною Височанською та Романом Чайкою **9.00** Хвилина мовчання **11.10**, 22.50 Футбольний формат **12.10**, 23.50 Суботній політклуб **15.55** France **17.10** Власні назви з Мірославою Барчук **18.10** Інформаційний марафон з Миколою Вереснем **20.10** ПолітКлуб з Віталієм Портниковим **22.00** Наскоком з Романом Чайкою

НОВИЙ КАНАЛ

3.10 Знають навіть діти **3.30**, 2.45 Екси **4.40**, 5.45, 2.00 Аферисти в сітях **8.30**, 9.01 Кохання на виживання **9.00** Загальнонаціональна хвилина мовчання **12.10** М/ф "Ральф - руйнівник" **2" 14.15** Х/ф "Годзила" **16.45** Х/ф "Конг: Острів черепа" **19.00** Х/ф "Годзила ІІ: Король монстрів" **21.40** Х/ф "Г

■ **Нехай смакує!**

Замість цукерки. І не тільки

Фініки – плоди фінікових пальм, поширених у країнах із теплим кліматом. Їх батьківщина – Північна Африка і Близький Схід, ці плоди тисячоліттями були основою харчування жителів Саудівської Аравії, Марокко, Єгипту і Тунісу. Фініки є висококалорійним продуктом (у 100 г – 292 ккал). Кажуть, десяток цих плодів не поступається за поживністю чималому біфштексу. Недарма їх називають «хлібом пустелі» через велику кількість мінералів, харчових волокон, мікро- та макроелементів і вуглеводів. Ці плоди є інгредієнтами для різноманітних найдків. Наприклад, бедуїни вправною господинею вважають ту, яка протягом місяця щодня може готувати страви з фініків і жодного разу не повторитись

Фініки краще їсти в першій половині дня. Якщо з'їсти на ніч як перекус, отримаєте зайві калорії.

САЛАТ «ФЕНІКС»

Інгредієнти: 100 г фініків, 2 бурячки середньої величини, 100 г курятини, 80 г волоських горіхів, 50 мл йогурту, 1 яєчний жовток, 1 ч. л. гірчиці, 0,5 ч. л. цукру, кілька крапель лимонного соку, 130 мл олії, сіль.

Приготування. Залити фініки окропом, накрити кришкою, а через деякий час дрібно порізати. Варений буряк потерти на дрібній тертці. М'ясо зварити і покряти маленькими шматочками. Все вимішати і заправити йогуртово-майонезно-горіховою заправкою. Для її приготування збиваємо в блендері жовток, негостру гірчицю, йогурт, 0,5 ч. л. цукру, щіпку солі і кілька крапель лимонного соку. Не припиняючи збивати, поступово вливати олію тоненькою цівкою. Коли соус

готовий, додати подрібнені в блендері горіхи і легенько вимішати. Подавати салат можна як у великому салатнику, так і порційно, використавши форми чи кільця для салатів. Прикрасити шматочком курятини та зеленню.

ПЕЧЕНІ ЯБЛУКА

Інгредієнти: яблука, родзинки, волоські горіхи, фініки, кориця мелена.

Приготування. Яблука ретельно помити, з боку плдоніжки вирізати отвори, не доходячи до дна на 2 см, видалити насіння і серцевину. Нарізати для начинки фініки, додати подрібнені горіхи, промиті та підсушені родзинки, заправити медом і перемішати. На дно яблучних «горщиків» висипати трошки кориці і на-

повнити їх горіхово-медовою начинкою. Загорнути у фольгу і поставити в холодну духовку. Запекати при 180–200 градусах до готовності.

ФІНІКИ З МАСКАРПОНЕ

Інгредієнти: 100 г фініків, 60–70 г сиру маскарпоне, 10 волоських горіхів.

Приготування. Фініки дуже солодкі, тому до маскарпоне не треба додавати цукру. Вийняти кісточку з фініків, накласти ложечкою маскарпоне (або домашній перетертий сир). Зверху покласти половинку горіха.

ШОКОЛАДНО-КАВОВИЙ ТОРТ ІЗ ФІНІКАМИ

Інгредієнти: для крему – 0,5 л сметани, 100 г цукрової пудри, 30 г чорного шоколаду, 1 ст. л. какао-по-

рошку, 1 пакетик загущувача, вишні без кісточок (можна морожені чи консервовані); для тіста – 200 г фініків, 1 скл. води, 1,5 ст. л. сухої розчинної кави, 1 ч. л. соди, 1 ч. л. ванільного цукру, 1 скл. борошна, 60 г какао-порошку, 2 ч. л. розпушувача для тіста, дрібка солі, 150 г масла вершкового, 1 скл. цукру, 2 яйця.

Приготування. Фініки помити, видалити кісточку, дрібно порізати. Змішати в каструлі воду, розчинну каву, соду, ваніль і закип'ятити. Додати фініки і проварити 1 хвилину. Вимкнути газ, накрити кришкою, залишити до повного охолодження, поки фініки перетворяться на «кашку».

В миску просіяти борошно, какао, розпушувач, сіль. В окремій посудині збити м'яке масло з цукром. Не припиняючи збивати, по одному ввести яйця. Акуратно вмішати туди суху просіяну суміш, потім додати фінікову масу. Викласти тісто в тортивницю, змащену олією без запаху і притрушену какао-порошком. Випікати у попередньо нагрітій до 180 градусів духовці 40–50 хвилин, перевіряти на готовність дерев'яною зубочисткою. Вийняти з форми і остудити на решітці, корж холодним розрізати горизонтально на кілька частин.

Готуємо крем. Шоколад розтопити й охолодити. Всі складники крему (крім вишень) змішати і збити міксером. Перемазати коржі кремом, перекладаючи вишеньками. Залишками крему змастити боки і верх торта. Прикрасити на власний смак. ■

■ **Корисні поради**

Перемо махрові рушники

Нерідко люди дивуються, що в готелях ці текстильні вироби м'які і пухнасті, а вдома – мов наждачний папір на дотик. Дотримуючись певних правил прання, можна запобігти їх пересушуванню і продовжити термін служби

Щоб ці предмети гігієни довго залишалися м'якими, слід запам'ятати головне правило: махрові речі в жодному разі не можна прати з пральним порошком. Інакше ви ризикуєте отримати колючі рушники, і повернути тканині колишню якість буде непросто.

Найкраще впорається із завданням гель для прання, він делікатно очистить рушники. Намагайтеся не класти їх в машинку з іншою білизною, доцільніше зібрати за тиждень тільки махрові вироби і випрати їх усі разом. На повне завантаження налейте 100–120 мл гелю.

Уникайте використання бальзаму-кондиціонера, бо під його впливом махрова тканина втрачає здатність швидко вбирати вологу – і таким рушником просто неможливо буде витертися. Щоб ретельно відпрати і пом'якшити тканину, додавайте при завантаженні речей в барабан кілька столових ложок солі. Якщо переживаєте, що вона нашкочить механізму пралки, то можете попередньо замочувати у тазику рушники на кілька годин в сольовому розчині, а після прати в машинці в звичайному режимі за температури 60 градусів, але знизивши віджимання до позначки 400. Обов'язково встановлюйте додаткове полоскання. Закладайте в пралку спеціальні гумові кульки, вони розпушують ворс, рушники будуть більш легкими. А щоб вироби різного кольору не полиняли, не забувайте класти спеціальні серветки.

Важливо сушити рушники на балконі або на сушарці, але ні в якому разі не на батареї. Сухими їх не гладьте, як би вам цього не хотілося, пам'ятайте, що праска – ворог м'якого ворсу. ■

■ **На продовження теми**

Чим корисні фініки та як правильно їх вибрати

А ви знали, що фініки стають коричневими та зморщеними ще на дереві? Це відбувається через те, що вони втрачають вологу та досягають свого природного дозрівання.

Звісно, є і висушені спеціально в печі, але їх не варто купувати. Мабуть, знання багатьох із нас про фініки обмежувалися тим, що вони смачні в здобній випічці, хлібові, ідеально доповнюють смак ранкової вівсянки та гармонійні в тушкованому м'ясі. Та якщо пошукати більше інформації, можна натрапити на дуже цікаві й корисні факти

У 30 г плодів міститься приблизно 81 калорія, а також багато корисних речовин: залізо, калій, магній, фосфор, поліфеноли та клітковина.

Тільки уявіть: 30 г фініків містять 210 мг калію при нормі для жінок 19–50 років – 2600 мг, для чолові-

► **Якщо ви поставили собі за мету зменшити кількість рафінованого цукру в раціоні, фініки стануть у пригоді.** ►

ків цієї вікової категорії – 3400 мг. Калій необхідний для регуляції гормонів стресу – кортизолу та адреналіну, підтримує баланс рідини в організмі, просто незамінний для злагодженої роботи серцево-судинної системи, нормалізує сердцевий ритм та покращує працездатність. Разом з іншими продуктами, багатими калієм, вони допоможуть зробити ваш раціон збалансованим. Ще цей мінерал міститься і в буряку, моркві, авокадо, квасолі, сочевиці, тунці.

Всім відомо, що клітковина необхідна для нормальної роботи шлунково-кишкового тракту та для підтримки здорової мікрофлори кишківника. А ті ж 30 г фініків містять 1,6 г клітковини. Наукові дослідження підтверджують, що вживання фініків завдяки наявності в них клітковини та поліфенолів

може знизити ризик розвитку раку товстої кишки.

У складі фініків є цілий набір мінералів, які відповідають за здоров'я та міцність кісток і зубів. Вони багаті фосфором, калієм, кальцієм та магнієм.

А ще фініки – чудовий допоміжний засіб при залізодефіцитній анемії. Якщо вам поставили такий діагноз, подолати цей стан можливо лише медикаментозно за допомогою добавок заліза. Норму та тривалість лікування визначає виключно лікар. Але є продукти, які містять у складі залізо і можуть виступати допоміжним засобом. У 30 г фініків – приблизно 0,40 мг заліза, тому вживайте їх із задоволенням та користю для організму.

Якщо ви поставили собі за мету зменшити кількість рафінованого цукру в раціоні, фініки стануть

у пригоді. В 30-грамовій порції міститься 20,4 г цукру (фруктози). Кілька штук до чашки чаю знизять бажання з'їсти шоколадні цукерки чи інші солодощі. А якщо переб'єте їх блендером разом із сушеним інжиром, курагою та родзинками, отримаєте масу, з якої виходять гарні круглі цукерки. Обваляйте їх у кокосовій стружці й ласуйте.

► **Скільки фініків на день можна їсти?**

Вважається, що для здорової людини немає такого поняття, як норма. Важливо, вживаючи продукти, спостерігати за реакцією свого організму. Але для отримання користі достатньо з'їдати 15–30 г фініків. Пам'ятайте і про те, що харчування має бути збалансованим, тому не варто налягати на один продукт. Добирайте свою потребу у вітамінах та корисних речовинах різними харчовими продуктами. Проте фініки краще їсти в першій половині дня. Додавайте їх, порізані шматочками, в сирну запіканку та сирники, чи їжте як десерт після основної їжі. Якщо з'їсти на ніч як

перекус, отримаєте зайві калорії, а якщо це стане звичкою – призведе до появи зайвих кілограмів.

► **Як правильно вибрати фініки?**

Найкраще вибирати плоди в прозорому пакуванні – так ви матимете можливість побачити, які саме в нього складені. Крім того, читайте склад, країну походження та кінцевий термін придатності.

Якщо фініки висушені природним шляхом на дереві, шкірка їх буде не пошкодженою. Плоди, висушені в спеціальній печі мають відшаровану шкірку. Якщо фініки приліпають один до одного, а на поверхні є кристали цукру, найвірогідніше, їх додатково обробили цукровим сиропом і це принциповий момент для тих, хто прагне зменшити кількість рафінованого цукру в раціоні.

Нерідко фініки обробляють із використанням сульфідів – консервантів із антибактеріальною дією, які захищають продукт від плісняви та зберігають колір. Проте є певна категорія людей, які мають алергічну реакцію на сульфіді. Особливо обережними з обробленими продуктами варто бути хворим на астму. ■

Тижневик «Газета Волинь».
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року. *

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нової» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкується на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Політики	Інтернет-новини
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	УЛЬЦЬКИЙ Василь Михайлович	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Відповідальний секретар	Економіки	Передплати і розповсюдження
	ЛІСОВА Алла Степанівна	ШВАБЮК Галина Іванівна
ХАРЧУК Олена Андріївна	Інформації	Спеціальні кореспонденти
	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ХВАСЮК Любов Володимирівна САМОІЛЮК Мар'яна Валеріївна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA830529900026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695

Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Рестраційні номери:
ВЛ №18-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-П від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 213.

Самородки із народу

«Ви будете співати, а син слухатиме вас із Небес...»

Навіть у найчорніші дні особистої трагедії Галина Антонюк вийшла на сцену

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«Виряджала мати сина у солдати», «Життя прожити – не поле перейти», «Болих серденько у нашої неньки» – такі сумні пісні, наче тихе джерельце, бризняють нині в народному домі «Просвіта» села Галичани Мар'янівської територіальної громади Луцького району.

– Доки триває війна, стихнуло наше «Джерело» – дзвінкоголосий народний аматорський фольклорний колектив. Стихнуло, та не зникло, не зміліло душею, не збідніло талантами, бо ще жодна війна в світі не мала сили вбити пісню, – розповідає про своє творче дітище директорка Галичанського закладу культури Галина Антонюк. Цьогоріч 1 лютого виповнюється пів століття, як вона в свої без місяця двадцять літ почала професійну дорогу художнім керівником колишнього клубу, 15 років – як очолила народний дім «Просвіта», а 31 березня цю березину духовної скарбниці мистецька родина Волині вітатиме із життєвим ювілеєм.

БУЛО, ЩО МОЛОДУ КУЛЬТРАЦІВНИЦЮ ЗАЧЕКАЛОСЯ СЕЛО

Здається, літа не торкаються доброти та вроди цієї жінки, а якби її доля співала вголос, то, мабуть, розчулила б усіх піснею «Два кольори мої, два кольори... Червоне – то любов, а чорне – то журба...».

У хаті та в душі родини пані Галини спів завжди був на чільному місці, а Галичани, відколи є, мали славу однаково багатих господарями й тенорами, альтами й басами... Тож майбутня культпрацівниця, навчаючись у Луцькому культосвітньому училищі, злеліяла мрію створити самобутній фольклорний колектив із тодішніх солістів і солісток весіль, хрестин та інших радісних сільських okazji. І вони, здавалося, зачekali її, бо після втомливих сільських буднів

Найбільше Галина й Микола Антонюки хотіли б відзначити цьогоріч своє золоте весілля у переможній мирній Україні.

на репетиції до молоді художньої керівниці учасниці новоспеченого фольклорного колективу йшли із завзяттям і, звісно, з улюбленими наспівами на вустах. З тих давніх мотивів, вишуканих традиціями й сучасним народним аранжуванням, репертуар нинішнього галичанського «Джерела» збагатився понад сотнею пісень. Його учасниці з гордістю виконують твори самодільних композиторів-волинчан. «А пісні нашого земляка, заслуженого працівника культури України Степана Кривенького з його пісенної збірки «Волинь моя» ми переспівали від першої до останньої», – переповідає Галина Василівна витончені мистецькі смаки своїх колег.

«ДУМАЛА, ЩО НІКОЛИ УЖЕ НЕ ВИКОНАЮ ПІСНЮ...»

До слова, влучно назвати колектив «Джерелом» свого часу порадила ексначальниця відділу культури райдержадміністрації Діна Колесник. У 2018 році крякни вітали гурт із присвоєнням звання «народний», бо в мирні дні жодне районне мистецьке свято не відбувалося без виступів життєрадісних галичанських молодичок, які нарівні зі співочістю зачаровували публіку ще й виконанням обрядових постановок,

«На сільському концерті дівчат попросили заспівати, а Микола, побачивши немісцеву красуню, випалив друзям-парубкам: «Ось ця буде моєю!»»

вок, дотепним гумором, правдивими сценками із сільських буднів.

Та весело, звісно, було не завжди, бо звичайні пісень від людей просять і сумні події. Джереляни, які почувались рідними з першої репетиції, завше переймаються душевним смутком одна одної. 17 серпня 2020 року село жажнулося від печальної звістки: на озері Світязь трагічно загинув старший син Галини Василівни й Миколи Панасовича Антоновичів. Пішов у засвіти Олег за три дні до свого 45-річчя...

– Усе вмить стало безпросвітньо чорним. Я думала, що вже ніколи не вийду на сцену, – у словах матері біль втрати не втихне довіку. «Джерело» горювало разом із нею, та перед візкою колектив мав атестуватися.

– Ви будете співати, а Олег слухатиме вас із Небес, – зуміла тоді знайти такі правильні слова для колеги провідна методистка Волинського науково-методичного центру культури Ірина Хмільєвська.

«ДЖЕРЕЛУ» ДОПОМАГАЮТЬ НАВІТЬ ТІ, ХТО НЕ НА СЦЕНІ

Протягом пів століття коси учасниці колективу посріблили життєві роси, та на сцені бачаться незмінно молодими душею Леоніда Адамчук, Любов Андреева, Євгенія Доценко, Надія Кордик, Надія Янісевич, Галина Жук, Лариса Фещук, Галина Олійчук, Любов Циринок. Найстаршій, пані Леоніді – 73 роки. Окрасою «Джерела» багато літ поспіль був голос ексголови Галичанської сільської ради Надії Харчук. На жаль, ще не минуло року, як горе спіткало її сім'ю, та віриться, що настане час, і ця натхненниця творчих ідей повернеться на сцену.

Із початку війни «Джерело» на чолі з директоркою НД «Просвіта» Галиною Антонюк, художнім керівником Сергієм Андреевим вирішило слугувати Перемозі. Цими днями на

прохання волонтерки Євгенії Харків колектив пісенно дарував почуття вдячності пораненим бійцям у Волинському обласному госпіталі ветеранів війни. За словами пані Галини, на трьох благодійних заходах за участю колективу було зібрано майже 40 тисяч гривень. Напередодні них співоче жіноцтво, їхні подруги з усього села випікають багато смаколиків. Їх реалізує протягом виступу Євгенія Шоцька. Надійним помічником у всіх справах пані Галини є її чоловік Микола Панасович.

– Якщо потрібно, безвідмовно виручає нас у якості водія чи майстра... Цьогоріч 11 травня в нас буде золоте весілля, – ділиться сокровенним Галина Василівна. Довіку не забуде, як ще студенткою поїхала в гості до подруги в село Лудин неподалік Нововолинська. На сільському концерті дівчат попросили заспівати, а Микола, побачивши немісцеву красуню, випалив друзям-парубкам: «Ось ця буде моєю!».

Тоді так і сталося, а цьогоріч із нагоди всіх знакових дат найдорожчим батькам, бабусі й дідусеві першими побажають многоліття й миру син Микола з дружиною Іванною, невістка Тетяна, внуки Андрій, Назар та Наталія з чоловіком Олександром і Юлія. Звісно, найтепліші вітання і найгарніші квіти будуть і від «Джерела». Вона ж бо – його душа! ■

«Джерело» в усі роки красиве вродою й піснями.

Золоті слова

Фото із сайту afisha.london.

Дзеркало – це мій найкращий друг, бо коли я плачу, воно ніколи не сміється.

(Чарлі Чаплін (1889–1977), легендарний англійський та американський кіноактор і кінорежисер, визнаний одним із найкращих коміків в історії світового кіно, тричі нагороджений премією «Оскар»).

2024 ЛЮТИЙ

Василь, Давид, Петро, Семен, Тимофій, Анастас, Анастасій, Трохим, Трифон.

1 Четвер

Всесвітній день читання вголос.

☀️ схід – 07:55, захід – 17:09. Тривалість дня – 09:14. Тривалість ночі – 14:46.

2 П'ятниця

Стрітня Господне.

☀️ схід – 07:53, захід – 17:11. Тривалість дня – 09:18. Тривалість ночі – 14:42.

3 Субота

3 лютого 2005 року в Китаї вийшла друком найдорожча у світі газета. Спеціальний випуск «Economic Daily» в місті Шеньчжень був надрукований на золотому папері (вартість одного екземпляра газети становила 8000 доларів США).

☀️ схід – 01:46, захід – 10:42. Остання чверть. 23-й день. ☀️ схід – 07:52, захід – 17:13. Тривалість дня – 09:21. Тривалість ночі – 14:39.

4 Неділя

Всесвітній день боротьби проти раку.

☀️ схід – 03:04, захід – 11:04. Спадаючий півмісяць. 24-й день. ☀️ схід – 07:50, захід – 17:14. Тривалість дня – 09:24. Тривалість ночі – 14:36.

5 Понеділок

Всесвітній день Нутелли.

☀️ схід – 04:22, захід – 11:37. Спадаючий півмісяць. 25-й день. ☀️ схід – 07:49, захід – 17:16. Тривалість дня – 09:27. Тривалість ночі – 14:33.

6 Вівторок

Всесвітній день без мобільного телефону.

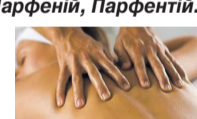
☀️ схід – 05:37, захід – 12:24. Спадаючий півмісяць. 26-й день. ☀️ схід – 07:47, захід – 17:18. Тривалість дня – 09:31. Тривалість ночі – 14:29.

7 Середа

День масажиста.

☀️ схід – 06:40, захід – 13:31. Спадаючий півмісяць. 27-й день. ☀️ схід – 07:46, захід – 17:20. Тривалість дня – 09:34. Тривалість ночі – 14:26.

МАГНІТНІ БУРІ У ЛЮТОМУ

Джерело: fakty.ua.

- ☛ Слабкі: 4, 5, 25.
- ☛ Середні: 11, 17, 20, 24.
- ☛ Сильні: 18, 19, 23.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Бережіть себе і своїх рідних! тиску.

Анекдоти

Вона: – Була в туалеті. У мене дві поділкі...
Він: – У мене в туалеті також поганий сигнал!

Вночі поліція зупиняє п'яну панночку: – Куди поспішаємо? – На лекцію. – Хто ж в такий час лекції читає? – Чоловік!

Місячний і сонячний календар склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький лицей №1 Луцької міської ради».